Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 483
Vineri 12 decembrie 1958

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Pentru înfăptuirea măreţelor sarcini trasate de partid

HIDROAMELIORAȚIILE — măsură importantă pentru dezvoltarea agriculturii

In Expunerea făcută la ședința Plenară a C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a vorbit pe larg și despre problema extinderii lucrărilor hidroameliorative în agricultură. S-a arătat printre altele că în 1959 se vor aloca acestui sector 375.000.000 lei urmînd să se execute lucrări de indiguiri și desecări pe o suprafață de 230.000 de ha, și irigații pe 24.000 de ha.

Experiența anului acesta a arătat că se pot obține, cu cheltuieli reduse, rezultate frumoase în acțiunea de valorificare de noi terenuri pentru agricultură atunci cînd sînt antrenate mase largi de oameni ai muncii. In numeroase părți ale țării a putut fi redată în felul acesta circuitului agricol o suprafață însemnată de terenuri. Asupra acestei probleme, un redactor al ziarului nostru a adresat cîteva întrebări tov. inginer Ernest René, director general adjunct al direcției de îmbunătățiri funciare și construcții rurale din M.A.S.

De vorbă cu tov. ing. ERNEST RENÉ
director general adjunct în M. A. S.

INTREBARE: Am dori să ne vorbiți în cîteva cuvinte despre rezultatele obținute anul acesta în acțiunea de valorificare de noi terenuri pentru agricultură.

RASPUNS: Prin termenul de valorificare de noi terenuri s-ar putea crede că este vorba de descoperirea unor suprafețe necunoscute și nefolosite pînă acum în agricultură. Lucrurile nu stau așa. Acțiunea de valorificare de noi terenuri pentru agricultură se referă la lucrările de indiguire și de construire a rețelelor de canale, a conductelor și stațiilor de pompare necesare suprafețelor agricole cu exces de umiditate și înmlăștinite, sau la lucrările pentru irigarea terenurilor periodic sau permanent bîntuite de secetă. O bună parte a terenurilor interesate la executarea lucrărilor hidroameliorative arătate mai sus, au fost cultivate și pînă acum. Inundațiile, excesul de apă prelungit și seceta au dus însă de multe ori la pierderea totală a recoltelor sau la producții scăzute.

In trecutul regim burghezo-moșieresc s-a dat o atenție foarte slabă lucrărilor de îmbunătățiri funciare. Abia în anii regimului democrat-popular, datorită grijii arătate de partid și de stat dezvoltării agriculturii, au putut fi obținute și în domeniul hidroameliorațiilor rezultate remarcabile. Astfel, pînă la începutul anului acesta suprafața agricolă apărată prin indiguiri și desecată ajunsese de la 40.000 de ha cît era în 1947 la circa 268.000 de ha., iar cea a terenurilor amenajate pentru irigare de la 30.000 de ha la circa 100.000 de ha.

Trebuie arătat totuși că pînă la începutul lui 1958 volumul lucrărilor de îmbunătățiri funciare realizate anual a fost mic față de nevoi. In scopul măririi producției agricole se impunea extinderea pe scară largă a lucrărilor de indiguiri, desecări și irigații, pentru a mări suprafața agricolă și a crea condițiile necesare obținerii unor recolte sporite și asigurate. Anul 1958 a însemnat o cotitură în acțiunea de mărire a suprafețelor agricole îmbunătățite prin lucrări hidroameliorative. La chemarea organizațiilor de partid, țăranii muncitori, muncitorii din uzine și întreprinderi, funcționarii, au răspuns cu însuflețire participînd în masă la executarea a numeroase lucrări de îmbunătățiri funciare. Astfel anul acesta s-a izbutit să se realizeze, din august și pînă la începutul lui decembrie, pe șantierele cu muncă voluntară, peste 1.120.000 de zile-muncă și 2.700.000 m.c. de terasamente la diferite lucrări de îndiguiri și desecări. Prin această acțiune au fost redate circuitului agricol peste 100.000 de ha., cele mai bune rezultate dobîndindu-le regiunile Timișoara (48.000 ha.) și Constanța (16.000 ha).

Prin executarea acestor lucrări hidroameliorative se realizează o sporire a suprafeței agricole de pe care se vor putea obține anual producții mari și sigure. Pe aceste suprafețe recoltele vor fi sigure deoarece ele nu vor mai depinde de capriciile naturii. Semănăturile se vor putea face la timp ne mai fiind nevoie să se aștepte retragerea apelor și vor fi ferite de primejdia inundațiilor

Ing. N. FLORIAN

(Continuare în pag. 3.a)

Roadele aplicării metodelor agrotehnice

Gospodăria colectivă, din satul Buznea, raionul Tg. Frumos, a fost sprijinită în tot cursul anului 1958, de către inginerul Mihai Popovici de la I.C.A.R. Tg. Frumos. Acesta a recomandat colectiviștilor între altele, să aplice la floarea-soarelui mai multe prașile și să facă polenizarea artificială. Tinerii care au lucrat pe terenurile cultivate cu această prețioasă plantă — cum sînt Dumitru Botezatu, Vasile Lupescu, Petre Grigoriu, Maria și Elena Condurache și alții, aplicînd aceste măsuri au reușit să învingă seceta și să obțină 2.300 kg semințe la hectar.

Pentru anul viitor, spre a se obține o și mai bogată recoltă, colectiviștii din acest sat au hotărît să folosească pentru cultura de floarea-soarelui numai semințe din soiul Vniimk. Ei vor executa cel puțin trei prașile la timpul potrivit, și vor face polenizarea artificială pe toată suprafața cultivată. Aceste terenuri vor fi lucrate exclusiv de către echipa de tineret care s-a specializat de-acum în cultura florii-soarelui.

—o—

Au hotărît să cultive suprafețe mult mai mari

De curînd la gospodăria colectivă „8 Martie" din comuna Biled, regiunea Timișoara, a avut loc o adunare generală în cadrul căreia, s-a discutat printre altele, rezultatele obținute aci în 1958, la sfecla de zahăr și floarea-soarelui. In acest an, gospodăria a obținut la sfecla de zahăr 20.000 de kg la hectar, realizînd un venit bănesc de 1.100.000 lei și 3 vagoane de zahăr. Ținînd seama că gospodăria se află la o distanță mică de fabrica de zahăr, colectiviștii au hotărît extinderea acestei culturi în 1959, pînă la 200 de hectare, angajîndu-se să dobîndească o producție medie de 40.000 kg. la hectar. In acest scop pe cele 200 de hectare s-au făcut arături adînci de toamnă, încă de acum o lună, incorporîndu-se totodată sub brazdă, importante cantități de gunoi de grajd.

In ce privește floarea-soarelui, la care în 1958 s-a obținut aci în medie 1.936 kg la hectar, colectiviștii au hotărît să o extindă pe încă 50 de hectare, iar cea mai mare parte din producție să o contracteze cu statul.

Pentru inceput...

● Se introduc în cultură sfecla de zahăr și floarea-soarelui ● Patru vagoane de sfeclă la ha ● Numărul oilor crește la 30.567

Documentele Plenarei C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958 au arătat, între altele că, în anul 1959, este necesar să crească suprafețele cultivate cu sfeclă de zahăr și floarea-soarelui, astfel încît în viitorii ani consumul intern de zahăr și ulei să fie acoperit din producție proprie. De asemenea, sarcini importante se prevăd în ce privește producția de lînă fină și semifină. In legătură cu aceste probleme ne-am adresat tov. Benkő Dionisie, directorul Trustului Gostat Oradea, care la întrebările puse, ne-a arătat următoarele:

In anul 1958, unitățile noastre nu au avut în planul de producție sfecla de zahăr și floarea-soarelui. Analizînd însă posibilitățile, am ajuns la concluzia că le putem și noi cultiva. Astfel, în anul 1959, vom însămînța sfeclă de zahăr pe 630 de hectare la 13 gospodării de stat din regiune. La gospodăria de stat Dohangia vom însămînța 50 de hectare, la cea din Inand 40 de ha., Secueni 30 de ha. etc. Din suprafața arătată mai sus 130 de hectare vor fi irigate. Am prevăzut să obținem 3 vagoane de sfeclă de zahăr la hectar în cultura mare și 4 vagoane la hectar în cultura irigată.

Cît privește floarea-soarelui, vom cultiva în anul viitor 300 de hectare la 11 gospodării de stat, urmărind să obținem cel puțin 1.200 de kg. la hectar.

★

In ce privește mărirea sectorului ovin în comparație cu anul 1957 numărul oilor a crescut în procent de 101 la sută. Unele gospodării au obținut rezultate cît se poate de bune. Astfel, gospodăria de stat Valea lui Mihai unde există un efectiv de oi bine selecționat și cu mare randament a realizat 7,7 kg. lînă pe cap de oaie tunsă de rasa Merinos. Pentru anul viitor ne-am propus ca sectorul ovin să crească cu 34 la sută, astfel încît, la 31 decembrie 1959 să ajungă la 30.567 de capete. In toate gospodăriile din trustul nostru vom extinde rasa merinos, care, la sfîrșitul anului viitor, va deține peste 91 la sută din efectiv. In acest scop a fost introdusă selecția la majoritatea gospodăriilor. La gospodăria de stat Valea lui Mihai, există de pe acum 2 turme de selecție încheiate cu un efectiv de 2.000 de capete, iar la gospodăria de stat Salonta, o turmă asemănătoare cu 5000 de capete.

Țin să subliniez în mod deosebit că încă din acest an densitatea animalelor pe 100 de ha. depășește sarcinile stabilite la consfătuirea de la Constanța.

Turma de oi a colectivei va fi selecționată

In anul 1958, cu toate condițiile de climă nefavorabile, membrii gospodăriei colective din comuna Băilești, regiunea Craiova, au obținut o recoltă de 2.000 kg floarea-soarelui la ha. Totodată întreținînd cu atenție pășunile respective, îngrijind bine cele 500 de oi ale gospodăriei colectiviștii au dobîndit o producție de peste 2 kg lînă pe cap de oaie.

Discutînd documentele Plenarei C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie, colectiviștii din această comună au hotărît să dubleze suprafața cultivată cu floarea-soarelui și — aplicînd măsurile agrozootehnice corespunzătoare — să obțină în medie 2.200 kg semințe la ha. In ce privește producția de lînă, ei au hotărît să ia măsurile necesare selecționării oilor, prin înlocuirea treptată a celor cu o producție mică de lînă, cu altele cu productivitate mai mare, astfel încît în anul viitor, să obțină aproape 3 kg lînă de fiecare oaie.

Sînt hotărîți să obțină 2.000 kg floarea-soarelui la ha

Deși în acest an, floarea-soarelui a fost însămînțată în terenuri preluate tîrziu și prelucrate superficial pînă atunci, muncitorii și tehnicienii de la gospodăria de stat „I. L. Caragiale", regiunea București, prin lucrări suplimentare (între care și încorporări de îngrășăminte chimice) au reușit să obțină pe 100 de hectare, o recoltă de 1.340 kg la ha. Este adevărat că aci, a fost folosită sămînță din soiul Vniimk, importată din U.R.S.S., iar în perioada de vegetație s-au executat trei prașile și o rărire pe rînd.

Colectivul de muncă al acestei gospodării, analizînd documentele Plenarei C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie, a ajuns la concluzia că pot cultiva în 1959, o suprafață cu mult mai mare și să obțină o recoltă superioară celei din acest an. In acest scop, conducerea gospodăriei a cerut Trustului Gostat București să aprobe mărirea suprafeței de 100 ha cu floarea-soarelui la 150 de hectare. Totodată, colectivul de muncă al gospodăriei a hotărît să cultive și sfeclă de zahăr, cultură care n-a fost în planul unității în acest an. In scopul asigurării unei producții bogate la hectar pe terenurile pe care se vor cultiva floarea-soarelui și sfeclă de zahăr, s-au făcut arături adînci la 22—25 cm. și s-a încorporat cîte 250 kg superfosfat la ha. Pe o parte a acestor terenuri, s-a încorporat sub brazdă și cîte 20 tone gunoi de grajd bine fermentat.

La stropitul pomilor

La secția Crevedia a gospodăriei de stat Buftea se execută în prezent stropitul în livadă. In fotografie: muncitorii din brigada condusă de tov. Ciocănescu Mihai, la lucru.

CREȘTE SECTORUL SOCIALIST AL AGRICULTURII

Raionul Jimbolia — complet colectivizat

Recoltele bogate, veniturile mari obținute an de an de gospodăriile colective din raionul Jimbolia, au atras privirile țăranilor muncitori cu gospodării individuale, convingîndu-i de superioritatea agriculturii socialiste și îndemnîndu-i să pășească și ei cu încredere în marea familie a colectiviștilor. Așa se explică faptul că la începutul anului 1958, 74 la sută din numărul familiilor de țărani muncitori din satele și comunele raionului Jimbolia făceau parte din gospodăriile colective, iar 26 la sută erau cuprinse în întovărășiri agricole.

Vești ca acelea, că membrii gospodăriei colective din Lenauheim au obținut anul acesta, ca și în alți ani, cîte 1.837 kg grîu, 4.013 kg porumb boabe, 2.319 kg floarea-soarelui și peste 37.000 kg de sfeclă de zahăr la hectar, și că gospodăria a realizat un venit de 4.610.000 lei, suma de 3.160.000 lei revenind din cultura plantelor tehnice, au trezit tot mai mult interes în rîndurile țăranilor muncitori de a trece și ei la munca în gospodăria colectivă — izvor de nesecate venituri, de un trai îmbelșugat.

Ca și colectiviștii din Lenauheim, cei din comunele Cărpiniș, Cenei, Checea și altele, au obținut an de an recolte bogate la hectar, venituri mari pe gospodărie și pe cap de familie. Extinzînd suprafețele cultivate cu sfeclă de zahăr și alte plante tehnice, mărindu-și fermele de animale și dezvoltînd mai multe ramuri de producție, 15 gospodării colective din raionul Jimbolia au realizat venituri de milioane. De pildă, gospodăria colectivă din Iecea Mare a încasat anul acesta numai pe sfecla de zahăr 1.750.000 lei, pe cînepă 750.000 lei, reușind să ridice valoarea zilei-muncă la peste 60 lei. Exemple ca acestea se pot da și din multe alte gospodării colective din raionul Jimbolia.

Popularizarea succeselor gospodăriilor colective din acest raion, a dus la formarea deplinei convingeri a țăranilor muncitori că locul lor este în gospodăria colectivă. Astfel, 9.500 familii de țărani muncitori romîni, germani, maghiari, sîrbi și de alte naționalități din satele și comunele acestui raion, sînt acum membri ai celor 23 gospodării colective și a unei cooperative agricole de producție cu rentă, în care și-au unit de bună voie suprafața de 41.000 de ha de teren agricol.

Trecerea în întregime pe calea agriculturii socialiste a țăranilor muncitori din raionul Jimbolia deschide acestora largi posibilități de a-și făuri o viață tot mai luminoasă. Lupta lor pentru recolte bogate, pentru întărirea și dezvoltarea gospodăriilor colective prin crearea și dezvoltarea averii obștești, pentru obținerea de tot mai mari venituri la ziua-muncă, va fi încununată de succes.

Avînd ca model gospodăriile milionare din acest raion, toate celelalte unități agricole socialiste au datoria și interesul să se ridice în scurt timp la înălțimea acestora, asigurînd membrilor lor o continuă ridicare a nivelului de trai și contribuind alături de ceilalți oameni ai muncii de pe ogoare la înflorirea agriculturii țării noastre pe calea luminoasă arătată de partid.

—ooo—

CALAFAT — al treilea raion cooperativizat din regiunea Craiova

Unitățile cooperatiste din raionul Calafat s-au consolidat și dezvoltat continuu anul acesta atît economic cît și organizatoric. Cu toate că în acest an condițiile climatice nu au fost prielnice pentru agricultură, totuși gospodăriile agricole colective au obținut în medie un spor de recoltă față de sectorul individual de 1.000 kg grîu la ha și 1.800 kg de porumb. Sporuri însemnate de recoltă au realizat de asemenea și întovărășirile agricole.

Organele locale de partid și de stat au desfășurat o susținută muncă politică de masă, de popularizare a rezultatelor obținute de colectiviști și întovărășiți. In acest scop s-au organizat adunări la căminele culturale, unde au luat cuvîntul membri ai unităților cooperatiste agricole, vizite la unele gospodării agricole colective și întovărășiri agricole, schimburi de experiență. Ca urmare a acestui fapt anul acesta în gospodăriile agricole colective din raionul Calafat au mai intrat 1.964 de familii de țărani muncitori cu o suprafață de 2.592 ha. Zilele acestea, odată cu înscrierea unor noi familii de țărani muncitori cu gospodărie individuală, în unitățile agricole cooperatiste, în raionul Calafat s-a terminat cooperativizarea agriculturii. Toate cele 18 gospodării agricole colective și 27 de întovărășiri agricole lucrează acum laolaltă o suprafață de peste 40.000 ha. (Agerpres)

Prima comună cooperativizată pe raion

Două fapte deosebit de importante, petrecute în viața țăranilor muncitori din comuna Dămienești, raionul Bacău, sînt acum bine cunoscute.

Primul: în anul acesta, ca membri ai întovărășirilor agricole, ei au obținut mai mult cu 400—600 kg. grîu și floarea-soarelui la hectar decît țăranii individuali din comună. Membrii întovărășirii agricole „Olga Bancic", bunăoară, au obținut la grîu o producție de 1.721 kg. la hectar, iar la floarea-soarelui 1.800 kg. la hectar.

Al doilea: pînă la începutul acestei luni, toate familiile de țărani muncitori din comună au intrat cu tot pămîntul în întovărășiri agricole. Comuna este deci în întregime cooperativizată, numărul membrilor întovărășirilor ridicîndu-se la 757, iar al ogoarelor unite la 1.402 hectare. Cooperativizarea în întregime a comunei Dămienești se înfăptuiește la numai doi ani de la înființarea primei întovărășiri agricole din această comună, ani în care oamenii au avut timp să se convingă de superioritatea agriculturii socialiste. I-au convins rezultatele pe care le-au obținut consătenii lor — țăranii muncitori intrați mai înainte în întovărășirea agricolă. Aceștia, executînd în comun principalele lucrări agricole, aplicînd metode agrotehnice avansate în pregătirea terenului pentru însămînțări și întreținerea culturilor, și folosind mașinile și tractoarele S.M.T., au obținut recolte cantitativ și calitativ superioare celor ale țăranilor muncitori care își lucrau pămîntul de unul singur.

Acum, drept urmare a bunelor rezultate obținute de întovărășiții din Dămienești, toți țăranii muncitori, cu tot pămîntul pe care îl au, fac parte din sectorul agricol cooperatist din această comună. Munca de lămurire pentru cooperativizarea comunei Dămienești a fost dusă în primul rînd de țăranii de aici, printre care se numără Ion Șoric, Aleca Alinii, Ion Burlă și mulți alții, membrii și nemembrii de partid, gospodari pricepuți și luptători vrednici pentru transformarea socialistă a agriculturii.

PROPUNERILE CONTINUĂ...

In Curcani, Oltenița, de cîteva zile, oamenii se mișcă prin sat mai mult ca înainte. Vin la gospodăria colectivă, la sfat, la cooperativă; vin cu treburi ori fără treburi și dacă încep o discuție, din trei cuvinte ajung la ceea ce îi preocupă: Expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, făcută la Plenara C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958.

E vremea planurilor de producție pentru anul viitor și colectiviștii din Curcani văd că au de îndeplinit atîtea lucruri importante în legătură cu Expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej. Președintele gospodăriei, se pomenește toată ziua-bună ziua cu oameni care își îndeplinesc cu sîrg sarcinile, dar care nu prea obișnuiesc să vină cu propuneri în adunările generale.

Deunăzi, tot mișcîndu-și umerii sub șuba grea de oaie, Vasile Balea, ciobanul colectivei, s-a înfățișat președintelui. Nu ținea în mîini nici carnețel, nici ziar. Se sprijinea în bîtă să împlinească îmbrăcămintea-i de cioban.

— De-amu, tovarăș' președinte, nu-i chip s-o lași de o parte. Du-te la sfat, la raion, la partid, unde-i ști și-i afla înțelegere. Cată să capeți pășune, că eu am de gînd să cresc turma pîn' la 220 de oi. Așa mioare, îi păcat să nu le grijim ca ochii din cap...

A tușit scurt Vasile Balea, ciobanul colectivei, așteptînd vorba președintelui.

Costică Mavrodin, președintele, a dat din cap. De anul trecut știe ce-l fierbe pe cioban. Au 184 de oi. Dacă ar fi și pășune pentru ele, apoi Vasile Balea ar putea aduce gospodăriei venituri foarte mari. De altfel cu gîndul acesta a intrat Vasile Balea în gospodărie acum doi ani. „Să le arătăm noi bogătanilor ce oi știm a scoate".

Președintele știe că ciobanul are dreptate să-i ceară pășune. Expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej e limpede ca lumina zilei: „să îmbunătățim rasele de oi cu lînă fină și semifină pînă la 50 la sută din șeptel".

A dat din cap președintele și a spus:

— O facem nea Vasile. O facem neapărat. Pășune căpătăm noi deaș ști că pentru asta mă duc pînă la tovarășul Gheorghiu-Dej...

In aceeași zi, pe seară, Vasile Ion, secretarul organizației de bază, i-a vorbit președintelui de floarea-soarelui.

— Cu soiul Viniimk, Mavrodine, scoatem o recoltă să se ducă vestea. Să trecem în plan încă 10 hectare pe lîngă cele mai vechi, și să vezi recoltă...

In vorbă se amestecă și Sandu Constantin, muncitor la cîmp.

— Și sfecla. Să nu uităm sfecla Mavrodine. Acu-i timpul să pregătim încă vreo 5—6 hectare irigate pentru sfecla de zahăr. Vezi ce spune în Expunere de sfecla de zahăr...

Constantin Mavrodin, președintele gospodăriei colective din Curcani, este un om tînăr. Are însă multă pricepere și tragere de inimă și gospodăria colectivă înseamnă pentru el totul. De aceea, propunerile — deocamdată răzlețe — ale oamenilor, îl bucură, și-l fac să le adune cu tot interesul. E tînăr și în gospodărie mai sînt încă multe greutăți. Dar, preocupările oamenilor în aceste zile care au trecut de la publicarea Expunerii tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, îi întăresc încrederea că aceștia pot face orice, numai să fie îndrumați pe drumul care duce la consolidarea gospodăriei, la asigurarea unor venituri mai însemnate.

In proiectul de plan pentru anul 1959, pe care colectiviștii îl vor discuta îndată după împărțirea veniturilor realizate în 1958, Costică Mavrodin a trecut cu creionul în dreptul rubricii respective: sfeclă de zahăr de la 10 hectare la 15 ha., dintre care 5 irigate, floarea-soarelui soiul Vniimk de la 10 ha. la 20 ha.; oi de la 184 la 220 toate cu lînă fină.

Lista noilor propuneri pentru îmbunătățirea planului de producție a rămas deschisă tuturor colectiviștilor din Curcani.

GH. FLORESCU

Ne scriu corespondenții

● Cooperativa din comuna Deleni, raionul Vaslui, obține rezultate bune în munca de achiziții. In numai cîteva zile în magazia cooperativei au intrat 2 tone de nuci, 3.650 de kg de fasole, 3.500 de bucăți de ouă precum și însemnate cantități de cereale, carne de pasăre etc. Numeroși sînt țăranii care își vînd produsele în cadrul comerțului de întîmpinare. Neculai Damian, de pildă, a vîndut cooperativei 3.150 de kg de grîu. Cooperativa i-a vîndut lui Damian tablă.

VICTOR VASILIU

★

● Au început și la sate vînzările în rate. In numai cîteva zile în comuna Bocșa Vasiovei din regiunea Timișoara, s-au vîndut 9 aparate de radio și 8 mașini pentru spălatul rufelor. Mașinile sînt acționate cu curent electric. In stoc mai sînt 28 de aparate de radio și 8 mașini de spălat rufe. Intrucît cerințele pentru astfel de produse sînt în creștere, la magazinul din comună vor sosi în curînd un nou stoc de aparate și mașini.

EMANOIL MARE

★

● Banca cooperativă din comuna Cerțești, raionul Tecuci, obține frumoase succese în activitatea sa. In 2 ani, banca și-a sporit numărul membrilor de la 170 la 1.007. Numai în primele 10 luni ale lui 1958, banca a acordat împrumuturi în valoare de 85.000 de lei la 59 de cooperatori.

GETA SULICQ

O DUPĂ AMIAZĂ LA CLUB

După amiezile de iarnă sînt lungi. Cînd ai însă la dispoziție un club încăpător, ziare și reviste din belșug, jocuri de șah, vremea trece pe nesimțite.

În fotografie: Aspect de la clubul gospodăriei colective „Drapelul Roșu" din comuna Salonta, regiunea Oradea.

Foto: M. IVANCIU

Învățămîntul trebuie urmărit tot timpul anului

Noul an de învățămînt agrozootehnic de masă a început de acum în întreaga țară. Zeci de mii de colectiviști, întovărășiți, țărani cu gospodărie individuală, femei și bărbați, dintre care mulți înscriși pentru prima oară în învățămîntul agrozootehnic s-au adunat în casele-laborator, în sălile căminelor culturale, însuflețiți de dorința de a învăța de la lectorii lor, oameni cu o înaltă calificare profesională, cum să folosească în practică cuceririle științei și tehnicii agricole spre a obține producții animale și vegetale tot mai mari.

Despre numărul sporit de cursanți și despre organizarea superioară din acest an a învățămîntului agrozootehnic de masă, se pot spune multe lucruri. Bunăoară, în raionul Rîmnicu Sărat, pe care l-am vizitat de curînd, dacă în anul 1951 au frecventat cercurile agrotehnice doar 455 de țărani muncitori, în 1957—1958 numărul lor a crescut la 2.020 iar în acest an în cele 84 de cercuri au fost cuprinși 2.300 de cursanți. Această cifră în necontenită creștere subliniază cît se poate de convingător interesul puternic pe care-l manifestă tot mai mulți țărani muncitori pentru știința și tehnica agricolă. Aceștia au avut numeroase prilejuri să vadă recoltele îmbelșugate obținute de gospodăriile colective din comunele Ziduri, Cioroști, Vîlcele și altele, ale unor întovărășiri ca cele din Costieni și „8 Martie" Mihăileni, unde învățămîntul agrotehnic desfășurîndu-se în bune condiții a influențat în mod hotărîtor asupra recoltelor. Astfel, aceste unități au obținut între 20.000—30.000 kg sfeclă de zahăr la hectar, față de 12.000 kg cît s-a obținut în sectorul individual, cu 600 kg grîu, 1.000 kg. porumb boabe și cu peste 600 kg floarea-soarelui mai mult la hectar decît în sectorul individual.

Răspunzînd interesului deosebit pe care-l manifestă țăranii muncitori pentru îmbogățirea cunoștințelor lor agrozootehnice, în raionul Rîmnicul Sărat au fost organizate în acest an 24 de cercuri cu caracter agricol, zootehnic, viticol, conduse numai de ingineri. Pe lîngă căminele culturale din satele și comunele raionului au fost organizate, de asemenea, 57 de cercuri agricole, viticole, pomicole, zootehnice etc. Cele mai multe și-au început activitatea. Astfel, în ziua de 30 noiembrie, la cercul agrotehnic din gospodăria colectivă „6 Martie" comuna Știubei, s-a predat lecția „Lucrările de bază ale solului". La deschiderea cercului agrozootehnic din gospodăria colectivă „Zorile Socialismului" comuna Cioroști-Spătăreasa, inginer Buzea Ion a vorbit cursanților despre: „Forma și alcătuirea materială a pămîntului". La lecție au asistat pe lîngă cei 25 de cursanți încă 35 de colectiviști. Tot în primele zile ale lunii acesteia, și-au început activitatea cercurile din comunele Putreda, Rîmnicsat, Ziduri, Boldu, Zoița, Măcrina, Pleșești.

După cum se vede sîntem în fața unui început promițător. Pentru a obține însă rezultatele așteptate, secția agricolă raională trebuie să acorde și de acum înainte aceeași atenție învățămîntului agrozootehnic de masă, controlînd desfășurarea cursurilor pentru a vedea dacă se respectă zilele și lecțiile fixate, pentru a putea cunoaște îndeaproape calitatea lecțiilor, activitatea lectorului pe loturile demonstrative, precum și felul cum se face mobilizarea cursanților.

L. C.

Contribuție de seamă

Producătorii din raionul Oradea încheie noi contracte pentru vînzarea cerealelor, cărnii și laptelui

In prezent, în fața unităților de stat și cooperatiste ce efectuează schimbul de mărfuri între sat și oraș stă sarcina de a desfășura o susținută muncă de lămurire în masa producătorilor agricoli spre a le arăta avantajele încheierii de contracte cu statul pentru vînzarea cerealelor și altor produse ce le prisosesc.

In raionul Oradea s-au obținut în această privință, în ultimul timp succese importante. Mobilizate de chemarea adresată de către gospodăria colectivă „Steaua Roșie" din Mădăraș ca pentru anul 1959, să se încheie contracte de vînzarea cerealelor cu indicii: 300 de kg. grîu și 400 de kg porumb de fiecare hectar însămînțat, gospodăriile colective din raion, au și încheiat contracte cu I.C.S. Recolta pentru cantități de seamă de cereale din producția anului viitor. Pînă acum cîteva zile, gospodăriile colective din raionul Oradea încheiaseră contracte pentru 2.178 de tone de grîu-secară, 125 de tone de orzoaică, 1.741 tone de porumb și 249 de tone de floarea-soarelui.

Gospodăria colectivă din Santăul Mare a fost prima pe întreaga regiune care a încheiat contracte (pentru 4 vagoane de grîu și aproape 5 vagoane de porumb); i-a urmat gospodăria colectivă din comuna Borș cu contracte pentru 7 vagoane și jumătate de grîu, 10 vagoane de porumb, și un vagon de orzoaică. Contracte pentru cantități asemănătoare au încheiat cu I.C.S. Recolta și gospodăriile colective din Vaida, Santăul Mic, Sălard, Caraceu, Roșiori și altele.

Trebuie subliniat că în raion s-ar fi putut obține rezultate frumoase și în ce privește încheierea contractelor individuale sau prin asociere cu țăranii muncitori, dacă conducerea Agevacoop-ului Oradea ar fi acordat o mai mare atenție acestei probleme. Dar cei 72 de achizitori din sate, cei 5 consilieri ai U.R.C.C.-ului și cei 15 merceologi care se află aproape tot timpul pe teren, în sate, se complac într-o condamnabilă automulțumire. Ei socotesc că dacă în grîu planul de preluări din contractele prin cooperație s-a îndeplinit în 1958 în procent de 100 la sută, pot fi liniștiți. Se uită însă faptul că la alte produse preluările prin contracte nu s-au efectuat decît în procent de 71 la sută, la porumb, 68,8 la sută, la floarea-soarelui, 86 la sută la cartofi. Este știut că în vederea încheierii noilor contracte pentru cereale cooperativele trebuia să fi organizat adunări obștești în comune pînă la 25 noiembrie, care să se fi arătat cu exemple avantajele acestui sistem de vînzare a produselor agricole, stabilindu-se planurile de contractare. La Agevacoop Oradea se știe că acest lucru s-ar fi îndeplinit. Neîncheierea măcar a vreunui contract pînă acum s-ar datora lipsei... formularelor necesare. Un asemenea argument nu poate sta însă în picioare deoarece la multe comune există încă destule formulare din stocul trimis în primăvară. Este necesar deci, ca întîrzierea ce se constată în încheierea contractelor în acest sector să fie lichidată neîntîrziat.

Totodată, au fost încheiate cu O.R.A.C.A. contracte pentru îngrășarea de animale. Pe întregul raion, pînă acum, s-au încheiat contracte cu gospodăriile colective pentru 265 de bovine ce urmează a fi predate în 1959, separat de alte 780 de bovine ce vor fi predate în anii 1960, 1961 și 1962. Gospodăriile colective au mai încheiat contracte și pentru 20 de viței, 520 de porci și 310 oi ce vor fi predate în 1959, deosebit de alți 60 de viței, 1.485 de porci și 1.110 oi pentru anii 1960—1961 și 1962. Gospodăria colectivă din Borș care a predat anul acesta 20 de bovine, 130 de porci, 56 de oi, a încheiat, de pildă, contracte pentru 169 de bovine și 600 de porci ce urmează a fi predate în următorii 3 ani. Contracte pe termen lung pentru îngrășarea și vînzarea animalelor au încheiat și alte gospodării colective cum sînt cele din Santăul Mare și Santăul Mic, Sintion, Velența, Sisterea, Giriș de Cîmp etc.

Demn de subliniat e faptul că achizitorii de la O.R.A.C.A., dintre care merită a fi evidențiată în mod deosebit activitatea tov. Kovacs Wilhelm (care a încheiat contracte pentru 858 de bovine, 1.688 de porci, 802 oi etc.) s-au străduit să arate avantajele creșterii animalelor și contractării cu statul și țăranilor individuali. Pentru anul 1959, cu mulți dintre aceștia s-au încheiat de pe acum contracte.

O acțiune susținută desfășoară și achizitorii de la I.C.I.L. Oradea în vederea încheierii de contracte pentru vînzarea laptelui. Pînă la 5 decembrie, într-o singură lună, ei încheiaseră în raion 638 de contracte pentru 433.180 de litri de lapte. Gospodăria colectivă din comuna Borș, de pildă, a încheiat contract pentru vînzarea a 10.000 de litri ce vor fi predați în următoarele 6 luni. În această comună care activează achizitorul fruntaș Demeter Iuliu au fost încheiate alte 73 de contracte cu producătorii individuali pentru 40.800 de litri de lapte. Gospodăria colectivă din comuna Sintion a încheiat un contract pentru vînzarea a 20.000 de litri de lapte în primul semestru al anului 1959. Totodată 93 de producători din Sintion au încheiat contracte individuale pentru 59.200 de litri de lapte.

In prezent în multe gospodării colective din raionul Oradea continuă adunările generale în cadrul cărora se stabilesc cantitățile de produse pentru care se vor încheia noi contracte cu statul. Însuflețiți de documentele Plenarei C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie, oamenii muncii din gospodăriile agricole colective din raionul Oradea își aduc cu însuflețire contribuția la asigurarea fondului central de produse agricole al statului, la aprovizionarea orașului cu alimente, a industriei cu materie primă agricolă.

Director de gospodărie și corespondent

Stînd de vorbă cu mai mulți muncitori din gospodăria de stat Drăgășani, am putut afla, printre altele, că nu rareori în biroul directorului lumina arde pînă noaptea tîrziu. La masa sa de lucru, tov. Aslan Ion așterne pe hîrtie planuri și măsuri urgente, care, transpuse în practică, au drept scop ca munca în gospodărie să se desfășoare tot mai bine. Deseori, cînd peste Drăgășani sălășluiesc umbrele nopții, tov. Aslan lucrează și la redactarea unor materiale pe care le trimite la ziare spre a fi publicate. Calm, chibzuit, cu multă pricepere și pasiune, el îndrumă și ajută la locul de muncă pe muncitori, pentru ca aceștia să poată dobîndi rezultate din cele mai bune. Fără îndoială că dacă gospodăria de stat Drăgășani este fruntașă pe regiune, și că de trei ani ea deține mereu Drapelul de unitate fruntașă pe Trustul Gostat Pitești, aceasta se datorește în bună măsură și tovarășului Aslan. Ajutați de el, muncitorii și tehnicienii acestei gospodării au aplicat an de an cele mai avansate metode în cultura viței de vie. Astăzi, lucrările culturale ale viței sînt făcute așa cum recomandă știința. De asemenea, lucrările de fertilizare a solului au intrat de-acum în obișnuința muncitorilor și tehnicienilor din gospodărie. Anual sînt îngrășate zeci și chiar sute de hectare. Acestea precum și alte lucrări executate calitativ și la timp, au făcut ca an de an gospodăria să dea o producție de struguri mult mai mare față de celelalte gospodării din regiune, iar anul acesta să obțină peste plan 1.003.600 kg. struguri (peste 100 de vagoane).

Pentru meritele sale în munca de conducere a gospodăriei tov. Aslan a fost decorat cu Ordinul Muncii clasa a III-a. El este prețuit și iubit nu numai de către muncitorii din gospodărie, ci și de ceilalți oameni ai muncii din raionul Drăgășani, care l-au ales ca deputat în sfaturile populare raional și regional. Dacă vei sta de vorbă cu țăranii muncitori din comuna Gușoeni, ei îți vor vorbi cu dragoste de deputatul lor, care și-a adus contribuția ca în această comună să poată lua ființă o întovărășire agricolă și să fie instalată lumină electrică cu ajutorul grupului electrogen de la o secție a gospodăriei de stat Drăgășani.

La fel, țăranii muncitori Furtună Constantin, Neacșu Alexandru și învățătorul Stoica Ilie din comuna Ștefănești, prețuiesc pe deputatul lor. Cînd în această comună s-au construit două școli, tovarășul Aslan a desfășurat și acolo o activitate rodnică în rîndurile țăranilor muncitori, mobilizîndu-i în muncă.

Prețuind pe muncitori și țăranii muncitori, tov. Aslan s-a străduit să facă cunoscut și altora munca și metodele acestora. De aceea, așa cum arătam mai sus, el este și un corespondent activ al ziarului regional Pitești „Secera și Ciocanul" precum și al ziarului „Agricultura Nouă".

Răsfoind dosarul gros în care el își ține copiile de pe toate corespondențele trimise ziarelor, se vede clar cît de mult îl pasionează munca de corespondent voluntar. Se poate citi o corespondență în care tov. Aslan scria despre înfăptuirile muncitorilor din unitatea sa, ca vrednicul maistru viticol Lutoiu Ilie, maistrul pepinierist Popescu Marin și alții. O altă corespondență vorbește despre „Condițiile de odihnă și sport create muncitorilor gospodăriei Drăgășani".

Dar multe din scrisorile trimise de el sînt sezisări critice în care corespondentul ia atitudine față de lipsurile și neglijențele constatate pe teren, așa cum a fost bunăoară, sezisarea în care el a arătat că pîinea de la brutăria din Drăgășani avea lipsă la gramaj și uneori era necoaptă.

În urma publicării acestui material, organele competente au luat măsuri, punînd la dispoziția populației orașului, pîine de bună calitate.

M-am despărțit de tov. Aslan cînd pe străzile Drăgășanilor străluceau becurile electrice, și m-am gîndit mult la vrednicul director al gospodăriei de stat de aici, care este și un harnic corespondent voluntar de presă.

ION GHEORGHIU

INSEMNĂRI

Cîștig sigur

Noaptea se lăsase de mult peste sat. Inginerul Nicolae Negruțac se pregătea de culcare cînd cineva a ciocănit în ușă.

Un tînăr a intrat în cameră puțin stingherit.

— Mă iertați tovarășe inginer, dar nu știu, de unde să aflu, ce-i cu nodul de înfrățire ?

Inginerul a zîmbit și i-a făcut loc să se așeze, privind spre rafturile bibliotecii.

...Tînărul se numește Vasile N. Pamfil. E din Jariștea, regiunea Galați.

In fiecare sîmbătă seara Vasile așteaptă înfrigurat în fața aparatului de radio. Cu creionul și o coală de hîrtie pregătite, stă gata să noteze întrebările concursului „Cine știe ne scrie". Nu e singurul concurent din Jariștea. Pentru Pamfil cel mai „periculos" dintre concurenți e Nicolae Hatea. Se întrec care să afle mai repede din ce cărți pot căpăta răspunsuri la întrebări, aleargă să caute cărțile...

— Sînt întrebări grele, trebuie să învăț nu glumă, îmi spunea Pamfil.

O singură întrebare nu prea le-a dat celor doi bătaie de cap. Era vorba despre activitatea adunării generale a gospodăriei colective. La această întrebare au răspuns descriind activitatea adunării generale din gospodăria ai căror membri sînt și ei.

Văzîndu-i cum aleargă, unii dintre cunoscuți încercau să-i ia peste picior :

— Ce tot vă zbateți atîta, credeți că o să cîștigați ?

— Vom cîștiga în orice caz — le-au răspuns colectiviștii. Dacă nu vreun premiu, o să ne fie de ajuns învățătura. Asta înseamnă mult.

Trebuie să recunoaștem să au întrutotul dreptate.

M. DAN

Să începem...cu începutul

1.200 de colectiviști, întovărășiți și țărani muncitori cu gospodărie individuală din raionul Focșani au participat anul trecut la cursurile agrozootehnice de masă. Pentru iarna aceasta, aproape 2.100 și-au exprimat dorința să urmeze asemenea cursuri.

Pe baza unui plan, cu răspundere întocmit, secția agricolă a raionului Focșani a prevăzut deschiderea cursurilor în primele zile ale lunii decembrie. Dat fiind specificul raionului, din 60 de cercuri, 30 au caracter agroviticol și 21 agricol. În celelalte cercuri vor fi predate lecții despre creșterea păsărilor, a viermilor de mătase, despre importanța legumiculturii.

În afară de aceste forme de învățămînt, la căminele culturale se vor mai ține încă 31 cicluri de conferințe, în care vor fi tratate în principal, probleme agro-viticole.

Este necesar însă, să atragem atenția asupra unor deficiențe care, dacă nu vor fi lichidate acum, vor influența negativ procesul de învățămînt.

Este vorba de respectarea cu cea mai mare strictețe a planului de lecții. În ziua de 2 decembrie — deci cînd organizarea învățămîntului trebuia terminată, la secția agricolă raională nu se primiseră decît 59 de planuri de învățămînt. 32 se mai lăsau încă așteptate. S-au dat telefoane în comunele Suraia, Mera, Vîrteșchioi, Odobești — responsabilii cercurilor nu erau de găsit. Printre aceștia sînt : tehniciana agronom Amalia Baciu, ing. Nicolae Teodorescu, învățătoarea Chivu Lucreția și alții.

Într-o măsură însemnată, tovarășii numiți pentru a preda lecțiile sînt ingineri și tehnicieni agronomi, medici și tehnicieni veterinari, tehnicieni viticoli, zootehniști. Pentru fiecare dintre ei un lucru trebuie să fie limpede. De strădania pe care o depun pentru a împărtăși țăranilor muncitori din tainele științei, depind într-o măsură însemnată succesele ce vor fi obținute în producția agricolă. A împărtăși oamenilor din ceea ce ai învățat este în același timp o datorie de cinste pentru un intelectual. Or, așa cum se prezintă lucrurile, reiese că chiar de la început unii lectori nu privesc cu răspunderea cuvenită însemnătatea sarcinii ce le-a fost încredințată. Din sondajele făcute pe teren de către activiștii sfatului popular raional se constată că netrimiterea planurilor este legată direct de lipsa de preocupare pentru deschiderea cursurilor. Trebuie să fie clar că orice amînare lasă importante goluri în pregătirea teoretică a cursanților dornici de a învăța.

Întîrzierile în predarea la vreme a lecțiilor pot provoca și alte greutăți. Se știe că în primăvară, după predare, cursanții vor ieși la lucrări practice în cîmpuri demonstrative. Nepredarea întregului ciclu de lecții va avea fără îndoială urmări negative în pregătirea practică.

M. IORDACHE

Diferite știri

Intre 15—18 decembrie la Casa Agronomului din București, se vor ține consfătuiri cu președinți, brigadieri și ingineri din gospodării agricole colective, președinți ai cooperativelor agricole de producție cu rentă, și șefii serviciilor regionale G.A.C. In cadrul consfătuirilor se va discuta despre retribuirea muncii după producția obținută și organizarea brigăzilor complexe în gospodăriile colective și cooperativele agricole de producție.

★

Intre 19—22 decembrie se vor ține la Casa Agronomului, consfătuiri cu președinți și casier-secretari din întovărășirile agricole pomicole și zootehnice și cu șefii serviciilor regionale, ai G.A.C. cu privire la organizarea muncii și formarea fondului de bază în întovărășiri.

★

Gospodăriile agricole de stat din întreaga țară au îndeplinit pînă la 9 decembrie planul de arături adînci și de desțelenire a pășunilor și fînețelor slab productive, în proporție de 90 la sută.

Necazul ei...

— Cum îți mai merge „doftoroaio"???

— Prost, maică, prost! Inainte oamenii făceau farmece să se-mbogățească.

Acu'.., intră-n gospodăria colectivă !!!

Desen : N. CLAUDIU

Cu mult sub posibilități

Din toate raioanele regiunii Pitești, raionul Costești cuprinde pămînturi dintre cele mai bune pentru cultura cerealelor și plantelor tehnice. Convingîndu-se că datorită muncii în comun și folosirii mijloacelor mecanizate ale S.M.T.-urilor, pot obține recolte cu mult mai mari decît lucrînd individual, multe familii de țărani muncitori și-au unit în ultimii ani pămînturile alcătuind 17 gospodării colective. Totodată, alte 11.753 familii, cu 13.108 hectare au format 119 întovărășiri agricole.

Gospodăria colectivă din comuna Mozăceni de exemplu, cuprinde 273 familii care lucrează în prezent 1196 hectare. Gospodăria agricolă colectivă a obținut la grîu și porumb recolte cu mult superioare celor ale țăranilor individuali. Munca unită a înlesnit colectiviștilor din această comună să extindă și ramurile complimentare. Ei posedă azi între altele, 470 de oi, 87 porci, 61 stupi, 4 hectare cu vie nobilă, o livadă de 6 ha și altele.

Mai sînt și alte gospodării colective din raion ca cele din Strîmbeni, Fîlfani, Fociu, Pădureți care au demonstrat pe deplin țăranilor muncitori individuali, superioritatea muncii într-o unitate agricolă socialistă.

In urma împărțirii avansului de 40 la sută ce a avut loc după strîngerea recoltei de păioase, peste 80 de familii de țărani muncitori cu gospodărie individuală s-au înscris în gospodăriile colective. Un important număr de familii au intrat și în vechile întovărășiri agricole sau au format altele noi (11 întovărășiri cu 417 familii și 485 hectare) ca de pildă cele din comunele Siliștea, Mîrghia și altele.

Toate aceste succese obținute în transformarea socialistă a agriculturii în raionul Costești, sînt însă mult prea mici față de realizările obținute în alte raioane ale țării, asemănătoare în ce privește mărimea suprafețelor arabile: suprafața cooperativizată în raionul Costești este abia ceva mai mare de 17 la sută din suprafața cooperativizată.

Această situație oglindește după părerea noastră, lipsa de atenție cu care privesc inginerii și tehnicienii de la secția agricolă a raionului și de la comune, problema propagandei agricole.

Cercetînd în ce a constat această activitate în întreg anul 1958, am constatat de pildă, că secția agricolă raională a organizat o singură demonstrație practică la gospodăria colectivă din Mozăceni asupra însilozării furajelor (demonstrație la care au luat parte abia 40 de colectiviști din diferite comune). Vizite ale țăranilor întovărășiți sau individuali la gospodăriile colective fruntașe din raion sau schimburi de experiență între colectiviști și întovărășiți nu s-au făcut.

Cu puțină trudă, tovarășii de la secția agricolă raională ar fi putut aduna exponate de la unitățile agricole socialiste și cooperatiste din raion, pentru organizarea unei expoziții agricole care să fi demonstrat superioritatea muncii în comun, cu mijloace mecanizate. Tovarășii de la secția agricolă susțin că s-ar fi organizat expoziții agricole în... comune. Dar la Stolnici, Fîlfani și în alte comune ale raionului unde am fost, nimeni n-a auzit despre așa ceva.

Nu s-au folosit pentru popularizarea succeselor unităților agricole cooperatiste nici stațiile de radioficare, deși în unele comune cum este Mozăceni, s-ar fi putut desfășura o susținută muncă, folosindu-se exemple din gospodăria colectivă de aci sau din alte sate ale raionului.

De asemenea, secția agricolă raională n-a intervenit ca în comunele unde poposește caravana cinematografică să se prezinte și filme cu caracter agricol.

In sfîrșit, mai trebuie să subliniem că nici învățămîntului agrozootehnic de masă nu i se acordă atenția cuvenită. Tov. ing. Olteanu Ion, care răspunde în cadrul secției raionale și de problema propagandei agricole, n-a putut să-mi furnizeze decît date vagi, neconcrete, cu privire la pregătirile ce ar fi trebuit făcute pentru buna desfășurare a cursurilor care au început la 1 decembrie în toată țara.

In raionul Costești există în momentul de față un puternic curent pentru lărgirea unităților agricole cooperatiste și înființarea altora noi (în comuna Ungheni suprafața cooperativizată a crescut cu 387 hectare în acest an, în comuna Gliganu cu peste 200 hectare etc). La Costești și Broșteni există cereri pentru înființarea unor noi gospodării colective, iar la Ionești, Siliștени sau Buzoești pentru noi întovărășiri agricole.

Atît suprafețele cultivate în raion cît și sectorul zootehnic va trebui să crească în anul 1959 cu importante procente. Pentru a sprijini țărănimea muncitoare să pășească pe calea muncii în comun și să obțină producții bogate, este necesar ca pe viitor propaganda agricolă să folosească din plin mijloacele ce-i stau la dispoziție. Se impune ca îndeosebi în timpul iernii să se desfășoare o activitate corespunzătoare la care să fie antrenați, pe lîngă inginerii și tehnicienii agricoli, și medicii veterinari, profesorii și învățătorii, activiștii sindicali etc., astfel ca un cît mai mare număr de țărani muncitori să fie atras în gospodăriile colective și întovărășirile agricole, să-și însușească metodele înaintate de muncă în agricultură.

ION DRINCU

SATIRA ȘI UMOR ● SATIRA ȘI UMOR ● SATIRA ȘI UMOR

„Casa mult visată"

Vară. Nu-i chip să stai sub razele arzătoare ale soarelui. La umbra unui pom ori în casă, mai merge. Nădușelile te trec mai puțin. Bine-i să ai o casă răcoroasă... O casă a ta la București, gîndea Iliescu Georgică, directorul gospodăriei agricole de stat Valea Lungă din raionul Mediaș. Și cum sta înfundat într-un fotoliu din biroul său, gîndindu-se nu la secerișul grîului ori stropitul viei, ci la casa pe care o voia tare răcoroasă, îi vine o idee. Straşnică idee. Neașteptată ca un vis. Și fiindcă „visul" era neînchipuit de plăcut, directorul continua să stea cu capul lăsat pe spetează, cu picioarele întinse pe podea și mîinile bălăngănind pe lîngă fotoliu prelungindu-și plăcerea de a „visa". A stat așa o secundă, două, trei... „Visul" era frumos, dar directorul a sărit din fotoliu țipînd ca trezit de un vis urît.

— Șoferul. Să vină șoferul de pe „Steagul Roșu"...

Cei care se găseau în biroul vecin cu al directorului săriră speriați de la locurile lor și se buluciră în încăpere.

— N-ați auzit ? Să vină șoferul de pe...

Oamenii se îmbulziră spre ieșire și se împrăștiară care încotro. Într-o clipită îl aduseră pe șofer.

— Stai jos, bădie, și ascultă. Văzut-ai, tu, cheresteaua aia care zace aci în gospodărie ?

— Văzut, tovarășe director, că doar eu am adus-o cu autocamionul.

— Ei, atunci tot tu ai s-o duci.

— Unde ?

— La București.

— Tovarășe director, dumneavoastră glumiți, sau poate din cauza căldurii vă e rău. Știți, căldura dă uneori dureri de cap.

— Nici glumă, nici soare, nici durere de cap. O duci cu mașina la București. Adică o ducem, că merg și eu.

— Dar, grajdurile gospodăriei, saivanul, cheresteaua e...

— Nici o vorbă. Fă-ți formele. Intr-o oră am plecat.

După scurtă vreme, pe poarta gospodăriei de stat ieșea camionul încărcat cu cherestea. La volan, șoferul. Alături de el, directorul. Destinația, București. După o zi de mers, ținta a fost atinsă. Descărcarea autocamionului s-a făcut pe un loc viran din cartierul Chitilei.

— Așaaa. Acum hai la o țuică. Meriți o cinzeacă, zise „ostenit" de atîta trudă directorul către șofer.

— Mulțam. Nu merg. Mîine trebuie să fiu la gospodărie. Am de cărat grîul de pe arie.

— Ușurel, omule. Odat' ce ești cu mine nu te grăbește nimeni. Aici mai avem oleacă de treabă.

— Da, dar...

— Nici un dar. Mîine mergem după cărămidă. In cîteva zile vreau să-i pun temelie.

— Te-me-li-e ! La ce ?

— Cum la ce ? La casă omule. Mă, da' tare mai ești de cap.

Și a doua zi, vrerea lui Iliescu a fost literă de evanghelie. A treia zi la fel, a patra tot așa, pînă cînd în stiva de cărămizi s-au strîns cîteva mii de bucăți. Achitarea cărămizii s-a făcut prin virament. Directorul avea destule „hîrtii" din astea la el.

— Acum după patru zile, cred că-i vremea să plec înapoi la gospodărie, îndrăzni șoferul către director, care sta tolănit pe iarbă cu mîinile sub cap. Pe director iar îl purtau gîndurile la „casa mult visată" pe care o vedea, parcă proiectată pe fundalul albastru al cerului, ca pe un palat din basme.

După un tîrziu, directorul zise :

— Da, trebuie să mergem. Neapărat trebuie să mergem că știi... Casa are nevoie și de acoperiș. Acolo, în șopronul din fundul curții, este niște tablă.

Drumul înapoi la gospodărie, tot într-o zi a fost făcut. Din nou forme pentru București, din nou cale lungă de bătut, de astă dată cu tablă pentru „casa mult visată" a lui Iliescu, despre care am aflat că pînă la urmă n-a mai fost zidită. Am mai aflat că directorului Iliescu i s-a oferit o altă casă. Răcoroasă, cum o dorea. Timp de ședere, patru ani. Cred că-s de prisos alte amănunte.

GH. BACIU

DOUA TEMELII

Cu privire la „căminele culturale" din satele Stelnica și comuna Maltezi, raionul Fetești.

La Stelnica e zarvă mare :
Trec zeci de oameni, zeci de care
Cu cărămizi, var și ciment.
E-un dute-vino permanent
Pe ulițe, pe la răscruci.
O veste crește ca un val :
'Nălțăm căminul cultural.

Și lunile-au trecut în zbor
Cum trece-n zare cîte-un nor.
Doar lucrul s-a împotmolit,
Că de la „sfat" unu-a venit
Grăind zidarilor : „acum,
Luați mistria și la drum !
Turnați beton și la Maltezi..."

Iar azi să vezi și să nu crezi :
La Stelnica ce situație ! —
Căminul are doar fundație.
Și la Maltezi, poate-ați ghicit —
Lucrul la fel s-a poticnit.

MORALA

Așa se-ntîmplă-n orice loc
Cînd vrei doi iepuri dintr-un foc !

AL. RAICU

Venituri mari
într-o gospodărie mică

Nicolae Opriță a rămas o clipă pe gînduri. Făcuse omul o mare cotitură în viața lui, dar cîteva vorbe auzite prin vecini îi cocliseră inima.

Elena, nevastă-sa, împletea un ciorap de copil și în fiecare ochi de lînă își înnoda gîndurile.

— Sîntem prea puțini Eleno: 24 de familii și 33 de hectare. Bine-a zis cumătru Vasile că avem mai puțin pămînt de cît are un chiabur. Asta-i colectivă ce-am făcut noi? Mai bine-mi vedeam de treabă.

Femeia, cu buzele strînse, tăcea. Tocmai atunci intră pe poartă Ilie Trașcă, un bărbat tînăr, vesel și tare sprinten la vorbă. Cum a intrat în casa lui Opriță parcă s-a luminat încăperea.

— Am vorbit cu Ilie Floroiu și cu Gherghița Cercelaru. Facem 4 echipe. Brigadier am să fiu eu. De mîine pornim la treabă. Dar știi ce-am auzit prin sat? Cică ne-am adunat ca să batem apa în piuă. Să știi însă, nea Nicolae, că mi-au plăcut grozav vorbele astea.

Niculae Opriță făcu ochii mari. Trașcă însă îl lămuri repede:

— Ascultă colea. Sîntem puțini și avem pămînt puțin, 33 de hectare. Nu uita însă, nea Nicolae, că cele 7 hectare de vie nobilă pe care le avem fac cît 60 de hectare, iar cu cei 24 de colectiviști ai noștri întoarcem Bitoleanu pe dos. Ard de nerăbdare să le arătăm ce sîntem în stare.

După ce-a plecat Trașcă, Nicolae Opriță parcă era alt om. Trașcă îi turnase foc în vine. Privi zîmbind dealul Bitoleanu, încărcat cu vii și păduri. Își aminti vorbele lui Trașcă. „Intoarcem Bitoleanu pe dos". N-a mai avut răbdare. Și-a luat pălăria și-a plecat cu pas hotărît spre sediu.

AU TRECUT DOI ANI

In curtea gospodăriei colective din Sutești, raionul Drăgășani, a fost mai zilele trecute serbare mare. Se împărțeau veniturile celor 24 de familii de colectiviști.

Președintele, tov. Ilie Trașcă, era tare ocupat. Cu greu am putut schimba cu el cîteva vorbe. Mi-a venit în ajutor tov. Burlan, secretarul sfatului popular raional. De la el am aflat cu cîtă rîvnă au muncit colectiviștii din Sutești ca să obțină rezultatele pe care le-au obținut. Pe 7 hectare de vie, 10 hectare de grîu, 6 hectare de porumb, 3 de livadă și 5 semănate cu alte culturi, au muncit 52 de colectiviști din cele 24 de familii cît numără gospodăria și rezultatele muncii lor i-au situat fruntași pe regiune. A fost mare uimire în Sutești cînd s-a aflat că la colectivă s-au scos 2.100 kg grîu la hectar, și peste 2.000 kg porumb. De pe un hectar de viță nobilă au scos 15.000 kg de struguri, de pe celelalte 6 hectare încă 5 vagoane și jumătate, iar din livada de pruni, 5.600 litri de țuică. Valoarea producției dobîndite de gospodărie pe cele 33 de hectare au ajuns anul acesta la suma de 330.000 lei.

Colectiviștii din Sutești au primit răsplata muncii

Socotitorul Dumitrescu Marius, citi lista colectiviștilor cu zilele făcute în gospodărie și cu veniturile ce li se cuveneau.

Cine era în fruntea listei cu cele mai multe zile-muncă? Nicolae Opriță, cel care cu doi ani în urmă sta amărît în cumpăna gîndurilor. Pentru cele 258 zile-muncă, Nicolae Opriță a primit 1.032 kg grîu, 438 kg porumb boabe, 258 litri vin, 113 litri țuică, prune uscate, cartofi și alte produse, precum și cîte 15 lei pe ziua-muncă, în total 3.870 lei.

Ca și Opriță au avut venituri mari Floroiu Ilie, Cercelaru Gherghița și mulți alții.

GINDURI DE VIITOR

Colectiviștii din Sutești au pornit la drum spre izvoarele belșugului și merg cu pași mari. Rezultatele obținute, bunăoară pe hectarul de vie din Peret pe care au aplicat îngrășăminte chimice și-a rodit 15.000 kg de struguri, le-au arătat ce belșug dă pămîntul lucrat după știință. In toamna aceasta ei au semănat 11 hectare de grîu și-au arat adînc 12 hectare. Vor planta 1 ha de livadă cu pruni, 1 ha de grădină, și vor mări sectorul zootehnic: numărul scroafelor, al oilor, stupilor. Hotărît lucru, colectiviștii din Sutești, sînt porniți să facă treabă bună. Cele 12 cereri noi de înscriere în gospodărie e încă o dovadă că munca în gospodăria colectivă este aducătoare de belșug.

Cînd am plecat de la Sutești, muzica militară care venise la serbarea colectiviștilor cînta o sîrbă îndrăcită. In curtea largă se încinsese o horă mare care a ieșit apoi în mijlocul drumului. Oamenii care munciseră toată vara se bucurau acum de rodul muncii lor și jucau, chiuind.

I. TERBESCU

Din cultura orezului...

Fiind străbătută de multe rîuri și presărată cu numeroase lacuri, cîmpia Dunării oferă condiții prielnice culturii orezului. Insămînțînd orez, întovărășirile „Ogorul Nou" din Bordeiești și „Zorile Socialismului" din Dridu au obținut: prima 6.132 de lei, iar a doua 6.727 de lei venit net la hectar. Venitul net s-a socotit potrivit metodei de calcul al venitului global folosită de multe gospodării colective. Adică: din valoarea producției globale s-au scăzut cheltuielile materiale și de muncă vie.

Insemnat a fost și venitul personal al întovărășiților. Acest fapt a determinat pe membrii celor 2 întovărășiri ca pentru anul agricol 1959 să hotărască dublarea suprafeței destinate culturii orezului.

Venitul net obținut de cele două întovărășiri va fi folosit în bună parte pentru lărgirea producției agricole prin crearea de noi ramuri de producție. Iată cum cultura orezului contribuie la bunăstarea întovărășiților și întărirea economică a unităților.

Grijă pentru buna reparare a utilajului la S.M.T. Sihlea

Faptul că la S.M.T. Sihlea, regiunea Ploești, planul anual de producție de 23.295 hantri era îndeplinit și depășit cu mulți hantri încă de la 1 decembrie, se datorește, așa cum îmi spunea mecanicul șef tov. ing. Pavel Petică, îndeosebi bunei reparări a utilajului și exploatării lui raționale.

După cum mi-am dat seama colectivul de mecanizatori din această stațiune a acordat o atenție deosebită în iarna trecută reparării temeinice a tuturor tractoarelor și mașinilor agricole. Orice reparație necorespunzătoare cerințelor tehnice era respinsă la recepție și recepționată definitiv numai după ce se făceau completările necesare. Apoi, în exploatare, mecanizatorii au respectat cu strictețe normele de îngrijiri tehnice zilnice și periodice, acest lucru permițîndu-le să aibă utilajul în perfectă stare de funcționare în tot cursul anului. Datorită respectării acestor măsuri, rareori s-a întîmplat ca vreun tractor să „cadă" în brazdă. De curînd, cînd am vizitat stațiunea, în atelier nu se găseau decît două tractoare cu reparație planificată și la care se lucra de zor.

Noi am și luat încă de pe acum măsurile cuvenite pentru buna desfășurare a reparațiilor din iarnă, îmi spunea ing. Petică. Problemele adăpostirii utilajului, pregătirii atelierelor și revizuirii stării tehnice a tractoarelor, le-am dat acum cea mai mare atenție.

Intr-adevăr, în două remize, utilajul folosit la muncile de vară (25 batoze, 25 secerători-legători și 12 combine noi) frumos rînduit este împănat pus la nivel. Pe o platformă, între remize, cultivatoarele și discuitoarele, curățate, petrolate și unse cu vaselină, așteaptă intrarea în reparație.

Bine s-a orientat conducerea stațiunii formînd și două centre de stocat și reparat mașinile în comunele Salcia Veche și Cioraști. O parte din semănători, cultivatoare și discuitoare care nu necesită reparații generale, se vor repara la aceste centre.

Toate clădirile (atelierul, remizele, garajul etc.) sînt pregătite pentru reparații complectîndu-se geamurile lipsă, verificîndu-se ușile, acoperișul etc.

In atelier, în vederea executării reparațiilor celor 55 de tractoare, 60 pluguri, 21 semănători, discuitoare, cultivatoare, grape cu discuri și cu colți, anexelor de exploatare și rutierelor, se pregătesc secțiile, montîndu-se mesele de lucru. Bancurile pentru etalonat pompele de injecție, rodajul motoarelor și motorașelor de pornire, încercatul și probatul pompelor de ulei ca și borștanga sînt de pe acum puse la punct. Pentru încălzitul halei de montaj s-a construit aici o sobă specială cu injector ce va funcționa cu reziduurile de motorină rezultate de la spălatul pieselor. In celelate încăperi ale atelierului s-au montat sobe de metal. Pentru degresatul pieselor mari și ansamblelor s-a amenajat o baie specială construită din cazanul ce a fost utilizat pînă de curînd la răcitul apei de la uzina electrică.

In vederea executării unor reparații de calitate s-au luat măsuri pentru folosirea pe scară largă a metodei pe ansamble și subansamble cu posturi specializate. In total vor funcționa aici 15 posturi. Toate reparațiile se vor face în S.M.T. (aceasta pentru a se asigura un preț de cost cît mai scăzut). Stațiunea a și luat de acum măsuri pentru asigurarea pieselor de schimb necesare reparațiilor de la baza de aprovizionare nr. 15 din Buzău.

Astfel, angajamentul vrednicilor mecanizatori Gh. Stănescu, C. Iordăchescu, I. Constantinescu, C. Coman, M. Scarlatache și alții de a termina la vreme reparația utilajului necesar muncilor de primăvară (care a și început) se va traduce în fapt, în cele mai bune condiții.

I. LEȘEANU

In casa de vegetație a Institutului agronomic „N. Bălcescu" din București se desfășoară în aceste zile o tot atît de rodnică activitate ca și în timpul verii.

In fotografie: cercetătoarea Eugenia Davidescu, împreună cu asistenta Ioana Bălănescu și tehniciana Filofteia Cazaru, discută despre eficacitatea noilor îngrășăminte chimice produse în țara noastră.

HIDROAMELIORAȚIILE — măsură importantă pentru dezvoltarea agriculturii

(Urmare din pag. 1)

prin diguri. Pe de altă parte, lucrările hidroameliorative executate creează posibilitatea extinderii irigațiilor în anii următori, stăvilindu-se astfel în bună măsură efectele dăunătoare ale secetei.

INTREBARE: Este cunoscut că în anul acesta a fost executat pe șantierele deschise în diferitele părți ale țării un volum sporit de lucrări hidroameliorative. Se va continua și pe timpul iernii activitatea pe aceste șantiere?

RASPUNS: Da. In scopul terminării lucrărilor pe șantierele deschise, direcțiile zonale de îmbunătățiri funciare trebuie să ia în perioada de iarnă măsuri minime de apărare a lucrărilor executate, pentru a nu fi avariate de apele provenite din ploi sau din topirea zăpezilor. Pe de altă parte este necesar să se termine încă din timpul iernii instalarea tuturor stațiilor de pompare pentru ca ele să poată intra în funcțiune la topirea zăpezii. Acolo unde stațiile de pompare definitive nu vor putea fi puse în funcțiune la termen, se vor instala stații de pompare provizorii, de capacitate corespunzătoare. De asemenea, în timpul iernii trebuie terminate toate lucrările de artă cum sînt: podurile, podețele, stăvilarele pentru ca apele din canale să se poată scurge liber și să nu se reverse peste maluri.

INTREBARE: In expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la ședința Plenară a C.C. al P.M.R. din 26—28 noiembrie 1958 s-a arătat că în anul viitor se prevede ca lucrările de indiguiri și desecări să cuprindă o suprafață de 230.000 de ha., iar cele de irigații 24.000 de ha. Asupra căror măsuri trebuie să insiste direcțiile zonale de îmbunătățiri funciare pentru a duce la bun sfîrșit executarea unui volum sporit de lucrări hidroameliorative în anul viitor?

RASPUNS: Am arătat la început ce volum însemnat de lucrări hidroameliorative a fost realizat în acest an prin participarea activă a oamenilor muncii. De aceea, în 1959 va trebui dată o atenție și mai mare organizării activității șantierelor unde lucrările de îmbunătățiri funciare se vor executa prin muncă voluntară. Pe aceste șantiere va trebui să se asigure în primul rînd documentația tehnică respectivă, și aceasta este principala sarcină a specialiștilor din cadrul direcțiilor zonale de îmbunătățiri funciare. Ele au datoria să asigure prin specialiștii care vor lucra pe teren documentații bine studiate, dar simplificate ca formă și volum de prezentare. Pe de altă parte direcțiile zonale de îmbunătățiri funciare trebuie să asigure asistența tehnică pe teren în timpul execuției lucrărilor. In acest scop se va organiza din timp și potrivit unui program bine stabilit instructajul tehnic al responsabililor organizatorici de teren pe care îi vor indica organele puterii locale. Pentru acest instructaj direcțiile zonale de îmbunătățiri funciare vor asigura lectori și material didactic. La rîndul lor direcțiile zonale trebuie sprijinite de sfaturile populare prin mobilizarea din timp a forțelor de lucru și aprovizionarea cu materiale necesare pe plan local. Din experiența anului 1958 s-a constatat că acolo unde organizarea lucrărilor hidroameliorative s-a făcut pe unități care au primit din vreme sarcini concrete, s-au obținut cele mai bune rezultate. Așa s-a lucrat bunăoară pe șantierele cu muncă voluntară de la Luciu-Giurgeni, regiunea Constanța și Checea-Jimbolia, regiunea Timișoara. Exemplul acestor șantiere trebuie popularizat pe scară largă pentru ca în anul viitor acțiunile hidroameliorative să se poată desfășura în condiții cît mai bune.

CIFRE și FAPTE din UNITĂȚILE AGRICOLE COOPERATISTE

IN ACEST AN, colectiviștii din Făcăeni, raionul Fetești, au însămînțat cu floarea-soarelui o suprafață de 190 ha. Datorită în mare parte lucrărilor agrotehnice aplicate la timp și în bune condiții, harnicii colectiviști din Făcăeni au recoltat aproape 1.600 kg floarea-soarelui la ha, depășind producția planificată cu 87.780 kg.

★

GOSPODĂRIA COLECTIVĂ din Costișa, regiunea Bacău, a obținut în acest an cu 1.600 kg porumb, 400 kg orz, 500 kg grîu, 430 kg floarea-soarelui și 5.000 kg sfeclă de zahăr mai mult la hectar decît țăranii muncitori cu gospodărie individuală din această comună.

★

DE CURIND la gospodăria colectivă „Secerea și ciocanul" din comuna Dracseni, raionul Botoșani, s-au împărțit veniturile din acest an. Pentru fiecare zi-muncă, colectiviștii au primit cîte 4,500 kg grîu, 3,500 kg porumb, 1 kg orz, 0,700 kg floarea-soarelui, 1,100 kg fasole, 7,500 kg furaje etc. De asemenea, ei au primit și cîte 7 lei la fiecare zi-muncă. Colectivistul Vasiliu Dumitru a primit 4.100 kg grîu, 3.188 kg porumb, 911 kg orz, 637 kg floarea-soarelui, 201 kg ceapă, 519 kg zahăr și aproape 6.500 lei.

★

DE LA turma de oi (peste 400 la număr) și cireada de vaci de lapte (22 la număr) gospodăria colectivă din Poenari, raionul Roman, a obținut în acest an aproape 42.000 litri de lapte. De la oi, gospodăria a mai obținut și 568 kg lînă, precum și 139 pielicele de miel, realizînd însemnate venituri bănești.

★

COLECTIVIȘTII din comuna Micești, raionul Alba, au obținut anul acesta recolte bogate din grădina de legume și zarzavat. Astfel, la cartofii timpurii au scos 16.000 kg la hectar, la ardei producția planificată a fost depășită cu 5.000 kg la hectar, iar de pe roșii, vinete, varză timpurie și de toamnă, gospodăria a încasat aproape 200.000 lei.

Președintele întovărășirii

Petre I. Panait, președintele întovărășirii agricole din satul Degerați, raionul Cricov, nu era acasă. Mama-sa, Elena Panait, o femeie de 90 de ani, mi-a spus că-i plecat la cîmp, dîndu-mi a înțelege că are fecior tare inimos.

Nu m-am îndoit de cuvintele bătrînei. Și inginerul șef al secției agricole, Gheorghe I. Sulț, și inginerul agronom al comunei Colceag, Constantin Tentea, îmi vorbiseră despre vrednicia și priceperea de gospodar a tov. Petre I. Panait.

Numai către seară am reușit să vorbesc mai pe îndelete cu el. Faptele lui însă îmi erau cunoscute din descrierea unor oameni din sat. Convorbirea noastră a venit așadar să întărească spusele acestora.

— Parcă dormeam pe jar, cînd vedeam cîte întovărășiri și gospodării agricole colective se nasc prin alte sate; cînd vedeam că și la noi se poate înființa o întovărășire agricolă. De aceea, noi am format un comitet de inițiativă din oameni cinstiți și muncitori ca Zamfir Barbu, Tănase Panait, Vasile Lăzăroiu, Gheorghe Gh. Dobre, și am început mai organizat să ducem munca de lămurire despre avantajele muncii în comun, pe ogoare unite în tarlale mari. Am folosit tot ceea ce știam despre succesele obținute de țăranii întovărășiți, și am explicat cu răbdare fiecare capitol din statutul model al întovărășirii agricole. In anul 1956 am pus bazele întovărășirii noastre „23 August", spunea tov. Petre I. Panait.

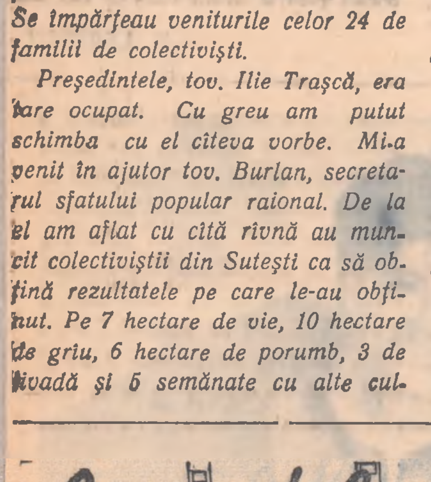
Așa au pornit pe drumul vieții noi, treizeci și două de familii din satul Degerați, cu treizeci și nouă hectare teren arabil. Anul acesta numărul familiilor întovărășite a crescut la optzeci. Intovărășirea a fost fruntașă pe raion și în 1957 și în 1958. Ea a fost premiată cu unelte agricole.

Cînd l-am întrebat despre aceste succese, Panait Petre mi-a răspuns simplu:

— Unde se muncește în comun, cu ajutorul S.M.T.-ului, treaba merge ca pe roate. Anul acesta am recoltat 2.200 kg grîu, 2.800 kg porumb și 1.600 kg floarea-soarelui pe fiecare hectar. Țăranii cu gospodării individuale au scos la hectar cu mai puțin de 500 kg grîu și 600 kg porumb. Este ceea ce i-a determinat pe mulți să vină alături de noi în întovărășire.

Apreciat ca un om de frunte în viața nouă a satului, Petre I. Panait a fost trimis la consfătuirea de la Constanța a țăranilor și lucrătorilor din sectorul socialist al agriculturii. Recunoscîndu-i-se meritele în munca de președinte al întovărășirii agricole, Prezidiul Marii Adunări Naționale, i-a conferit Medalia Muncii. Aceasta este o deosebită cinstire și un puternic îndemn în munca vrednicului președinte al întovărășirii „23 August" din satul Degerați, raionul Cricov.

NICOLAE NASTA

Gospodăria agricolă colectivă „11 Iunie" din comuna Hălchiu, regiunea Stalin, se numără printre gospodăriile fruntașe pe țară. Vă prezentăm în fotografiile alăturate cîteva imagini din viața și munca colectiviștilor din Hălchiu.

1. Una din cele aproape 100 de case noi ce alcătuiesc ulița colectiviștilor. Cu grija unui adevărat gospodar, colectivistul Gheorghe Boghez, proprietarul acestei adevărate vile de 7 camere, își îngrijește arbuștii din grădină.

2. Roșiile au crescut. Cu cîteva zile înaintea Anului Nou, ele vor lua drumul piețelor orașului. Sera de 1.200 metri pătrați a gospodăriei aduce venituri frumoase colectiviștilor.

3. In grajdul modern, curat ca un laborator, vacile Siementhal așteaptă rația zilnică adusă de colectivistul Gheorghe Dragosloveanu.

4. Pregătirea nutrețurilor se face cu o deosebită grijă, respectîndu-se normele științifice.

In fotografie: colectivistul Gheorghe Hervig pregătește uruiala la moara electrică a gospodăriei.

Gospodării fruntașe la predarea florii-soarelui

Aproape 70 de gospodării colective din regiunea Iași au predat în întregime cantitățile de floarea-soarelui contractate cu statul.

Astfel, gospodăriile colective „Viață Nouă" din comuna Șipote, „Cel de al II-lea Congres al P.M.R." din comuna Plugari, „Steagul Roșu" din comuna Grivița, au predat floarea-soarelui peste prevederile contractuale. De asemenea, întovărășirile agricole din raioanele Tg. Frumos, Iași și Vaslui au predat pînă acum 95 la sută din cantitățile de floarea-soarelui contractate.

Cum se pot obține producții sporite de masă verde în lunile de toamnă

Ing. GRIGORE CHIȘLEANU
vicepreședinte al sfatului popular regional Galați

Pentru asigurarea producției de masă verde necesară animalelor și în lunile de toamnă, au fost făcute anul acesta în regiunea Galați cîteva experiențe la gospodăria de stat Slobozia-Ciorăști din raionul Focșani și gospodăria agricolă colectivă Tudor Vladimirescu din raionul Liești. Iată rezultatele obținute:

LOTUL EXPERIMENTAL DE LA GOSPODARIA DE STAT SLOBOZIA-CIORAȘTI, RAIONUL FOCȘANI

Scopul lucrărilor întreprinse aici a fost de a se obține în lunile de toamnă, masă verde atît pentru pășunat și consum verde la grajd cît și pentru însilozat. In acest scop s-a ales ca plantă secara de toamnă. Ținînd seama de acțiunea negativă a secetei din acest an, am ajuns la concluzia că cel mai bun teren pentru însămînțarea secarei timpurii este cel care a fost cultivat cu porumb, unde prin efectuarea prașilelor se asigură o mai mare cantitate de umezeală în sol. In vederea executării prașilelor cu mijloace mecanizate s-a hotărît să se însămînțeze porumbul în benzi. La data de 20 mai a.c., s-a organizat la gospodăria de stat Slobozia-Ciorăști însămînțarea unui lot de 5 ha. cu porumb după această metodă. Distanța între rîndurile din bandă a fost de 35 cm. iar între benzi de 2,5 m. După răsărire s-a lucrat cu sapa rotativă și s-au dat 3 prașile cu cultivatorul. Pe 100 metri liniari de bandă au fost în medie 572 de plante în loc de 750—800 cît este necesar în astfel de sistem. La data de 5 august a.c. spațiile dintre benzi au fost arate și însămînțate cu secară; la ha. au fost date 160 kg. sămînță.

Datorită umezelii solului răsărirea s-a produs în mod obișnuit. Seceta care a persistat pînă în septembrie a împiedicat dezvoltarea normală a plantelor fără a provoca însă pieirea lor. Către sfîrșitul lui septembrie a.c., cultura se prezenta bine, iar la data de 3 noiembrie, înălțimea plantelor atingea 35—40 cm. cu o densitate de 900-1000 fire pe m.p. In urma probelor de evaluare efectuate s-a constatat o producție medie de circa 24.700 kg. masă verde la ha; la data arătată mai sus s-a început pășunatul cu vacile și apoi cu oile. Cît privește producția obținută la porumb, aceasta a fost de 3.350 kg. știuleți la hectar. Făcînd corectura de densitate rezultă o producție de 4700 kg. știuleți respectiv 3.572 kg. boabe la ha.

LOTUL EXPERIMENTAL DE LA GOSPODARIA AGRICOLA COLECTIVA „AL. II-LEA CONGRES AL P.M.R." DIN COMUNA T. VLADIMIRESCU, RAIONUL LIEȘTI.

Aici s-a însămînțat la sfîrșitul lunii aprilie, 6 ha. de porumb în benzi la aceeași distanță ca și la gospodăria de stat Ciorăști. Ca lucrări s-au aplicat un grăpat după răsărirea porumbului, 2 prașile mecanice pe intervalele dintre benzi și 2 prașile manuale pe benzi. La răsăritul porumbului, în loc să se lase 700—800 de fire pe 100 metri liniari de bandă, s-au lăsat numai 186 de fire de porumb.

Tema acestui lot, a avut scopul să arate ce fel de plante rezistă mai bine la secetă, pentru a se asigura în toamnă o masă verde abundentă.

Ca plante concurente la această probă, au fost alese orzul de toamnă, ovăzul și mazărea. Insămînțarea s-a făcut la data de 21 iulie a.c., cu mîna, îngropîndu-se sămînța cu sapa, din lipsa unei mașini potrivite cu lățimea spațiilor dintre benzi. Cantitatea de sămînță dată a fost cea obișnuită. Adîncimea la care au fost introduse semințele a fost neuniformă ceea ce a determinat și răsărirea plantelor în mai multe etape.

Dezvoltarea plantelor a fost ținută în loc de căldurile de peste vară; totuși nu s-au observat plante compromise, acolo unde acestea au fost însămînțate la adîncimi corespunzătoare. După valul de căldură din august, ovăzul și mazărea au început să se dezvolte normal. Orzul în schimb, de abia în a doua jumătate a lunii octombrie a început să se ridice de la pămînt atingînd la data de 1 noiembrie, înălțimea de 35—40 cm.

Tot la această dată. ovăzul avea înălțimea de 60—75 cm. prezentînd circa 60 la sută din plante inspicate total. Restul plantelor erau în burduf plin și incipient cu înălțimea de 40—50 cm. La proba de evaluare făcută atunci a rezultat o producție medie de 18.500 kg. masă verde la ha. în timp ce producția corespunzătoare unei densități normale ar fi ajuns pînă la 30.000 kg. la ha.

Mazărea, deși foarte rară, avea la data de 1 noiembrie a.c. o înălțime de cca. 50 cm., iar păstăile de la baza tulpinei cu boabe complet formate și unele date în copt.

Cu toate că au fost cîteva brume care au distrus unele specii de plante, ovăzul și mazărea nu au avut de suferit. In ceea ce privește producția de porumb la densitatea de circa 6.000 fire pe ha., aceasta a fost de numai 1.500 kg. știuleți.

Rezultatele obținute ne îndreptățesc să afirmăm că asigurarea producției de masă verde în lunile de toamnă este în putința noastră a tuturor tehnicienilor din agricultură.

DIN UNIUNEA SOVIETICA

TOTUL pentru OM

În aceste zile, la fel ca toţi oamenii sovietici, studiez şi eu tezele raportului tovarăşului N. S. Hruşciov pentru cel de-al XXI-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Fiecare cifră din acest măreţ program al construirii comunismului mă emoţionează şi mă bucură. „Totul pentru omul sovietic, făuritorul tuturor bunurilor materiale!" — iată ideea care străbate de la un capăt la altul tezele raportului. Acum, cînd prin eforturile poporului sovietic s-a creat o industrie puternică şi o agricultură mare, nouă ni se oferă toate posibilităţile de a duce o viaţă şi mai îmbelşugată, şi mai civilizată.

Iată, de pildă, colhozul nostru. Principala bogăţie ne este bumbacul, cultură care ocupă o suprafaţă de peste 2.000 hectare. Noi am învăţat să-l cultivăm bine şi de cîtva ani încoace obţinem cîte 4.000 kg. de bumbac brut la hectar, ba şi mai mult. Asemenea recolte nu sînt cunoscute în nici o ţară capitalistă din lume.

Noi livrăm tot bumbacul statului şi realizăm din valorificarea lui venituri mari. Anul trecut, de pildă, am obţinut din valorificarea bumbacului 28 milioane ruble, iar anul acesta o să realizăm peste 30 milioane.

Veniturile mari ne îngăduie să facem importante lucrări de construcţii atît pentru nevoile gospodăriei, cît şi pentru acelea ale oamenilor. În acest scop am cheltuit în ultimii ani 37 milioane ruble. Astă primăvară am cumpărat de la stat 30 de tractoare, combine şi alte maşini agricole. Garajul colhozului nostru adăposteşte 36 de camioane şi autoturisme. Toate lucrările de cultivare a bumbacului sînt în cea mai mare parte mecanizate.

Nu uităm nici de satisfacerea nevoilor culturale ale colhoznicilor. La noi s-au construit patru cluburi, cu două cinematografe, precum şi opt şcoli. În prezent, aproape o sută de tineri cultivatori de bumbac din colhozul nostru învaţă la diferite institute şi şcoli tehnice. Învăţătorii, inginerii, zootehniştii, mecanicii, agronomii care lucrează în colhoz, în total peste 200 de oameni, sînt de-ai noştri, copii şi nepoţi ai ţăranilor de-aici.

Pretutindeni vezi mlădiţele culturii noi, socialiste. Cele trei biblioteci ale noastre cuprind acum mai multe cărţi decît avea înainte de revoluţie oraşul Namangan din vecinătate.

Noi ne îngrijim în permanenţă de sănătatea oamenilor şi îndeosebi a copiilor. Avem patru posturi sanitare, două maternităţi şi cîteva creşe. Într-una din livezile colhozului se construieşte acum o casă de odihnă.

Colhoznicii din artelul nostru agricol duc o viaţă îmbelşugată. În orice casă ai intra, nu vezi nici o deosebire între viaţa ţăranului şi viaţa orăşanului: electricitate, radio, telefon, bibliotecă personală, mobilă bună. Toţi colhoznicii se duc la lucru şi în vizită cu bicicletele şi motocicletele lor, iar 35 de ţărani au automobile proprii.

...Vor trece şapte ani şi economia colhozului va fi întărită şi mai mult. Se va ridica pe o treaptă şi mai înaltă bunăstarea şi nivelul cultural al ţăranilor noştri.

HASAN BAI SAIBBAEV
Erou al Muncii Socialiste, preşedintele colhozului „Stalin" din Uzbekistan

Viaţa nouă a ţărănimii muncitoare din R. P. Ungară

De-o parte, domeniul de 35.000 hectare al prinţului Esterházy; lumini strălucitoare, petreceri, bogăţii. De cealaltă parte mulţimea fără număr a celor flămînzi, obidiţi, lipsiţi de drepturi. Aceasta era — în stil telegrafic — trecutul comunei Csákvár din departamentul Feyér.

Două veci şi cîteva colibe dărăpănate... În aceste condiţii a început viaţa cea nouă la Csákvár, în ziua Eliberării. Oamenii ar fi avut mii de motive să fie descurajaţi. Totuşi, feţele lor nu erau umbrite de tristeţe ci străluceau de încredere în viitor. Ei simţeau, ştiau că după întuneric vine lumina.

Au trecut anii... Pentru a aprecia numeroasele schimbări care s-au produs în viaţa celor din Csákvár nu este de ajuns să pomeneşti despre străzile de-a lungul cărora se înşiră zecile de case noi, despre policlinica construită de curînd, despre cifra încasărilor magazinului cooperativei, ci trebuie să vizitezi cîteva locuinţe ale ţăranilor. Abia atunci vei putea să-ţi dai seama de schimbările intervenite în viaţa lor de fiecare zi. În locul lămpii de petrol, electricitate pretutindeni. Din nici o casă nu lipseşte aparatul de radio, iar comenzile pentru aparatele de televiziune, aparatele electrice de ras sînt în plină creştere. Cît priveşte motocicletele, comenzile sînt făcute pentru multe luni înainte.

★

În Ungaria, toţi sportivii cunosc numele oraşului Tata. Aici se află tabăra de antrenament a celor mai buni sportivi din ţară. Oraşul este însă în acelaşi timp unul din centrele comerciale importante ale regiunii. De aici primesc stocurile lor de mărfuri magazinele cooperativelor din împrejurimi.

În cursul anului trecut, sute de maşini electrice de spălat au fost trimise din Tata spre satele învecinate. „Trimiteţi mai multe maşini. În satele noastre albia de rufe a ieşit la pensie" — scriu mereu responsabilii cooperativelor.

„Pofta vine mîncînd" — spune un vechi proverb. Acum, pe lîngă maşinile de spălat, femeile cer aspiratoare, cît mai multe aspiratoare de praf. Şi toată lumea, vînzători şi cumpărători, găsesc acest fapt foarte firesc.

★

Comunele Szatymaz şi Zsombó sînt centrele importante ale producătorilor de piersici din regiunea Szeged. În fiecare an cultivatorii încasează pentru fructele vîndute multe milioane de forinţi. Pentru a şti ce fac ei cu banii să aruncăm o privire în registrele cooperativei. Numeroase maşini de gătit electrice au fost vîndute în acest an la Szatymaz. Cu prilejul nunţilor se vînd numeroase servicii de porţelan de Herend. Înainte vreme, locuitorii de aici nici nu ştiau măcar că există porţelan de Herend, cerinţele lor mărginindu-se la oalele simple de pămînt. Cu această ocazie trebuie să arătăm că tinerele ţărănci poartă din ce în ce mai multă lenjerie şi ciorapi de nylon.

★

Umbre şi lumini... Ţara celor trei milioane de cerşetori — aşa i se spunea odinioară Ungariei. Astăzi, aceste cuvinte nu mai există în dicţionarul poporului ungar, a poporului care construieşte victorios socialismul.

Motocicleta, o marfă foarte cerută astăzi în satele din R. P. Ungară.

Complotul din Irak şi inspiratorii lui

„De fiecare dată cînd sosesc emisari americani în Orientul apropiat — scrie ziarul irakian „Al Biliad" — independenţa ţărilor arabe este din nou ameninţată. Situaţia din Orientul arab se schimbă, însă procedeele diplomaţiei americane rămîn aceleaşi".

Intr-adevăr, fără a trage nici un învăţămînt din lecţiile primite, imperialiştii uneltesc neîncetat împotriva ţărilor care şi-au scuturat jugul colonialist şi şi-au cucerit independenţa naţională. Recentul complot antirepublican descoperit în Irak arată că folosind duşmanii din interior, imperialiştii au căutat să înlăture de la conducere guvernul irakian.

Sprijinit de masele populare, guvernul a luat imediat măsurile necesare pentru menţinerea ordinei şi demascarea complotiştilor. Armamentul confiscat de la complotişti era de fabricaţie americană şi britanică, ceea ce dovedeşte în mod limpede unde duc firele complotului. Organizaţiile democratice au chemat pe membrii lor să creeze gărzi de pază la principalele obiective din oraş, pe şosele şi în faţa instituţiilor guvernamentale.

Primul ministru al Irakului, Abdel Kerim Kassem, a arătat într-o declaraţie că revoluţia irakiană din 14 iulie constituie o victorie strălucită a poporului asupra imperialismului şi monarhiei. Această victorie a dus la legiferarea reformei agrare, reformă care va permite întărirea cuceririlor revoluţiei şi va contribui la progresul poporului. Prima măsură în cadrul înfăptuirii reformei agrare a fost exproprierea a 20 de mari latifundiari din trei provincii irakiene — Bagdad, Kut şi Suleimania.

Uneltirile reacţiunii interne şi externe au stîrnit indignarea populaţiei din Irak. Evenimentele au arătat că unitatea poporului, armatei şi guvernului constituie o forţă de nezdruncinat în stare să zădărnicească orice comploturi imperialiste.

Persecuţiile antidemocratice din Grecia

De cîteva luni, reacţiunea din Grecia a dezlănţuit un val de arestări şi persecuţii împotriva elementelor democratice şi mai cu seamă împotriva activiştilor şi membrilor partidului E.D.A. Această ofensivă a fost determinată în primul rînd de creşterea deosebită a popularităţii de care se bucură în rîndurile poporului grec partidul E.D.A. In urma alegerilor din mai, E.D.A. al cărui număr de mandate în Parlament a crescut de la 18 la 78, a devenit cel mai puternic partid de opoziţie din ţară. Forţele progresiste grupate în partidul E.D.A., luptă cu consecvenţă pentru apărarea intereselor vitale naţionale ale Greciei, fapt care le-a atras simpatia maselor populare. Acestea sînt nemulţumite de politica guvernului de participare la pactul agresiv al Atlanticului, de subordonare faţă de S.U.A. şi de concesiile făcute puterilor colonialiste în problema Ciprului.

In urmă cu cîteva zile a fost arestat Manolis Glezos, eroul luptei de eliberare a poporului grec împotriva ocupanţilor fascişti. Poliţia secretă politică greacă (Asfalia) a dat un aşa zis comunicat prin care încerca — în faţa valului de proteste stîrnit de arestarea lui Glezos — să dea unele „explicaţii". Se pretindea astfel că Manolis Glezos, membru al comitetului administrativ al partidului E.D.A. şi director al ziarului „Avghi" s-ar afla în legătură cu aparatul ilegal al Partidului Comunist din Grecia. In acelaşi timp, ziarele reacţionare susţineau că P.C. din Grecia, ar avea intenţia să „reia lupta armată". Toate aceste pretexte au fost demascate în Parlament de către Passalidis, preşedintele partidului E.D.A. care a arătat că ele au drept scop să justifice campania împotriva forţelor democratice şi să domolească nemulţumirea poporului faţă de politica internă şi externă a guvernului.

Cît priveşte tratamentul aplicat deţinuţilor politici, despre aceasta vorbeşte cel mai bine o scrisoare adresată de Ambatielos, secretar al Federaţiei marinarilor greci, soţiei sale.

„Sîntem închişi pe insula Yura, insulă a morţii din arhipelagul Cicladelor. Este o închisoare construită cu sîngele şi oasele prizonierilor politici. Singura legătură cu Syros (insula cea mai apropiată) o face o barcă. Iarna, datorită furtunilor, trec şi două-trei săptămîni fără ca barca să poată veni. Noi, deţinuţii politici sîntem izolaţi de ceilalţi şi aceasta înseamnă că putem fi oricînd lichidaţi de jandarmi fără ca nimeni să ştie..."

„Incercarea reacţiunii din Grecia de a se răfui cu patrioţii greci — a scris ziarul „Avghi", de a împinge ţara spre o nouă luptă internă nu va reuşi. E.D.A. va continua să aplice politica apărării unei vieţi politice normale, a democraţiei şi unităţii naţiunii".

NOTĂ

S-AU ÎNMULŢIT ŞACALII în SAHARA

Nu trece zi fără ca în presa burgheză franceză să nu apară descrieri care de care mai fantastice ale bogăţiilor pe care le-ar ascunde Sahara. Imensul deşert este prezentat ca un fel de Eldorado — legendara ţară a aurului — menit să salveze Franţa din toate greutăţile economice, politice şi sociale prin care trece în prezent. Vorbind despre Sahara, ziarele burgheze folosesc denumiri ca „Texas-ul francez" şi „California franceză".

Binenţeles că monopoliştii din Londra, Bonn şi Washington nu au rămas indiferenţi în faţa perspectivelor de acaparare a acestor noi bogăţii. Ziarele engleze s-au şi grăbit să declare că „Franţa nu va putea exploata niciodată singură resursele naturale ale Saharei". Fireşte că în chip grafios era oferit cu încheiere ajutorul capitalului englez. Monopoliştii din Germania occidentală s-au grăbit şi ei să întemeieze o „Asociaţie eurafricană" pentru cercetări şi prospectări cu scopul mărturisit de a asigura o participare cît mai profitabilă a firmelor vest-germane la exploatarea bogăţiilor Saharei.

Foarte sensibili la mirosul de petrol, capitaliştii de dincolo de Ocean au dus şi ei tratative cu Spania pentru a întemeia o societate americano-spaniolă pentru prospectarea petrolului, uraniului, manganului şi cărbunelui din subsolul marelui deşert.

Se pune întrebarea: bogăţiile după care aleargă astăzi în Sahara puterile occidentale există oare cu adevărat? Deşi propaganda apuseană exagerează în descrierea lor, este totuşi dovedită existenţa unor importante zăcăminte în subsolul Saharei. Se ştie astfel că în această regiune care se întinde pe o suprafaţă de 3,5 milioane de kilometri pătraţi în centrul Africii franceze se găsesc circa 1 miliard tone de cărbuni, circa 4 miliarde tone de minereu de fier, circa 30 milioane tone de mangan, importante cantităţi de cupru şi cositor. În regiunea Hoggar s-a semnalat prezenţa uraniului. Resursele petrolifere sînt de asemenea considerabile. În regiunea Edjele, de la graniţa Libiei, puţurile petrolifere au o capacitate de 800 de metri cubi pe zi, adică mai mult decît cele mai bogate puţuri americane şi venezueliene. Prospectările făcute în restul Saharei indică existenţa unor mari zăcăminte de petrol în regiunea In-Salah (debit 600.000 tone) şi în regiunea Ouargala (debit probabil de 5.000.000 tone anual).

Urmărind să camufleze adevăratele lor ţeluri prădalnice, monopoliştii pretind că se gîndesc să transforme pustiul într-o uriaşă grădină. În sprijinul acestei reclame ei alcătuiesc proiecte fanteziste menite să învăluie într-o perdea de fum amăgitor lăcomia noilor cruciaţi — cavaleri ai petrolului, uraniului şi manganului.

Şacalii s-au înmulţit în Sahara! În mijlocul deşertului au apărut turlele de sondă ale trusturilor petroliere, aceleaşi trusturi care au adus ruina şi nu progresul, mizeria şi nu bogăţia în Congo, Venezuela şi în alte ţări unde şi-au înfipt colţii.

Certîndu-se pe pradă, monopoliştii uită însă cel mai principal lucru: că adevăraţii stăpîni ai bogăţiilor Saharei sînt popoarele Africii. Dreptul suveran al acestor ţări asupra teritoriilor saharene este incontestabil după cum la fel de incontestabil este dreptul lor de a-i alunga pentru totdeauna pe şacalii monopolişti care s-au înmulţit în Sahara.

Rodnică activitate sportivă în satele din regiunea Galaţi

Pentru a angrena un număr tot mai mare de oameni ai muncii din mediul sătesc într-o activitate organizată şi permanentă, colectivele sportive din regiunea Galaţi au organizat campionate de casă la diferite discipline sportive, mai răspîndite pe aceste meleaguri moldovene. Şi, rezultatele obţinute, putem spune că sînt destul de mulţumitoare. Astfel pînă la 15 noiembrie a.c. au fost antrenaţi în diferite întreceri sportive cu caracter local 23.378 săteni dintre care 5.041 sînt femei. Şi trebuie să subliniem, participarea numeroasă la popularele discipline sportive ca atletism, — 5.543 concurenţi, dintre care 2.468 femei, volei, 2.416 concurenţi, dintre care 1.240 femei, oină 1.809 concurenţi, trîntă 2.005 concurenţi, şah 1.627, handbal 309, fotbal 3.840, ciclism 386 etc.

La aceste competiţii de masă s-au evidenţiat colectivele sportive din raioanele Lieşti, Tecuci, Bujoru, Galaţi etc. şi, în special trebuiesc menţionate colectivele sportive „Siretul"-Nămoloasa Tîrg, raionul Lieşti „Victoria" Buciumeni, raionul Tecuci, Fîrţăneşti, raionul Bujoru şi altele care au organizat concursuri de atletism, fotbal, şah, ciclism, trîntă etc. Mai slab s-au prezentat colectivele sportive din raioanele Măcin şi Focşani.

★

Iată rezultatele destul de grăitoare care ne arată că în regiunea Galaţi activitatea sportivă din mediul sătesc va cunoaşte în scurtă vreme o dezvoltare tot mai însemnată. Insă, pentru aceasta, forurile competente în frunte cu U.C.F.S. şi organizaţiile U.T.M. vor trebui să sprijine mai mult consiliile de conducere ale colectivelor sportive. Activiştii şi instructorii sportivi vor trebui să se deplaseze mai mult pe teren pentru a îndruma întreaga activitate sportivă de masă de la sate.

Un început promiţător

Grupuri de fete şi băieţi încurajau cu entuziasm echipele favorite în timp ce pe teren se disputa un meci de handbal feminin în 7, în cadrul „Cupei Regiunii Bucureşti". Pe de o parte, în tricouri albastre erau fetele care reprezentau colectivul sportiv al şcolii profesionale din Roşiori, iar de cealaltă parte, în tricouri roşii erau fetele de la colectivul sportiv „Rapid" din comuna Spătărei, raionul Alexandria. Chiar dacă nu erai prea mare cunoscător al acestei frumoase discipline sportive, remarcai că jucătoarele ambelor echipe sînt începătoare şi nu posedă o tehnică desăvîrşită. Insă, te încînta elanul şi dîrzenia cu care luptau pentru victorie, în special ultima formaţie, care se compune din jucătoare sub 16 ani, fiice de ţărani muncitori din comuna Spătărei.

Cînd arbitrul a anunţat sfîrşitul partidei, care s-a terminat cu victoria echipei „Rapid", în rîndurile jucătoarelor s-a dezlănţuit un entuziasm de nedescris. Ba, unele dintre ele au început chiar să plîngă, aşa cum s-a întîmplat cu tînăra Estera Dobre. Intrebînd-o de ce plînge, aceasta mi-a răspuns, foarte emoţionată: „Sînt fericită că am cîştigat. Este un rezultat la care nu m-am aşteptat, mai ales că am avut o jucătoare lipsă. Noi participăm pentru prima oară la competiţia oficială de handbal şi sînt bucuroasă că nu vom face de rîs colectivul sportiv de la gospodăria agricolă colectivă din comuna noastră, chiar dacă nu ne vom clasa pe primele locuri.

— Sînteţi... colectiviste?

— Incă nu. Parte din colegele mele, cum sînt Florica Neagu, Maria Petcan, Maria Mircea, Mina Preda, Anghelina Mîndreanu şi eu, învăţăm în prezent la şcoala profesioanlă agricolă din comuna Spătărei.

— Dar, cine v-a îndemnat să jucaţi handbal?

— Păi, dacă i-am văzut pe băieţii din comună că joacă handbal, n-am vrut ca noi, fetele, să rămînem mai prejos.

— Şi jucaţi de mult timp?

— De anul acesta. Insă eu mai practic şi atletismul. Astă vară m-am clasat pe primul loc la faza raională, la probele înălţime şi 100 m., la Spartachiada tineretului. De altfel, la noi în comună, tineretul a început să practice mai multe discipline sportive, ca baschet, volei, şah, trînta, patinaj şi fotbal. Avem un teren de fotbal şi anul acesta s-a amenajat un teren de volei şi baschet. Echipa noastră de fotbal se compune în mare parte din ţărani colectivişti, cum sînt Florea Burtan, Florea Măgureanu, Lulcan Cojocaru, Diman Metodie etc. Ei au reuşit anul trecut să cucerească titlul de campioni ai raionului Alexandria.

...Aci, tînăra Estera Dobre şi-a întrerupt... destăinuirile despre activitatea colectivului sportiv „Rapid" din Spătărei, fiind chemată să se pregătească pentru un alt meci de handbal.

M. LERESCU

Organizaţiile de Cruce Roşie desfăşoară o largă activitate educativ-sanitară şi în mediul rural. In fiecare an, în timpul iernii se organizează circa 800—1200 de cursuri sanitare săteşti, cursuri de echipieri sanitari etc. Aceste cursuri sanitare de masă sînt frecventate şi absolvite an de an de circa 200.000 de cetăţeni din comune şi sate.

Comitetul Central al Crucii Roşii a hotărît ca pînă la sfîrşitul anului 1961 să fie trecuţi prin cursurile sanitare de masă circa 1.500.000 de cetăţeni. In cadrul cursurilor cetăţeni de toate vîrstele, femei ca şi bărbaţi, elevi, îşi însuşesc o seamă de noţiuni privind acordarea primului ajutor în caz de accidente, igiena individuală şi colectivă, a locuinţei, îngrijirea copiilor, a alimentaţiei şi a apei de băut, cum să se ferească de bolile infecţioase etc.

Aceste cursuri sanitare, ţinute de către medicii de circumscripţie sau cadrele sanitare medii contribuie la ridicarea nivelului educativ sanitar al populaţiei, îi ajută pe oameni să dobîndească o cultură sanitară elementară, le foloseşte în fiecare zi atît în familie, la locul de muncă cît şi în societate.

Despre criza agrară din Statele Unite ale Americii

Crizele agrare în S.U.A. au început încă din secolul al XIX-lea, luînd proporţii mari în ultimul veac. Caracteristică este în această privinţă criza agrară din anul 1920 care a cuprins pe lîngă gospodăriile ţărăneşti din S.U.A., şi pe cele din Canada, Argentina şi Australia.

Nici nu fuseseră lichidate urmările acestei crize şi în anul 1928 a izbucnit în S.U.A. o alta. Ea a cuprins toate ramurile gospodăriei agricole ţărăneşti, împletindu-se cu criza industrială din anii 1929—1933 şi continuînd pînă la cel de al doilea război mondial.

In ultimii zece ani, S.U.A. a devenit iar centrul crizelor în sectorul agricol. Pieţele noi, cîştigate de America în timpul celui de al doilea război mondial şi după aceea, au început să se îngusteze. Ţările care au avut de suferit de pe urma războiului şi-au refăcut economia începînd să producă singure cantitatea de produse agricole necesare. Datorită cursei înarmărilor şi a politicii „războiului rece" nivelul de trai al maselor din statele capitaliste a scăzut.

Avînd perspectiva unor urmări catastrofale în urma supraproducţiei şi crizei agrare, guvernul S.U.A. a fost nevoit să ia unele măsuri. In 1951 a fost elaborată o lege specială pentru reducerea suprafeţelor însămînţate cu grîu şi porumb. Dar cum această măsură nu a dat rezultate, în 1955, guvernul a încercat să silească pe fermieri să micşoreze suprafeţele însămînţate cu grîu, porumb, bumbac şi orez. Împotriva acelor fermieri care nu s-au supus au fost luate măsuri administrative ca, oprirea creditelor, refuzul de a le cumpăra producţia şi altele.

Ca rezultat al acestor măsuri, suprafaţa însămînţată a mai multor culturi a fost redusă. Astfel în 1957 suprafaţa însămînţată cu grîu a fost micşorată cu 30 la sută faţă de cea din 1951—1955 la porumb cu 10 la sută, la bumbac cu 40 la sută, ş.a.m.d. Această micşorare a suprafeţelor, făcută în scopul micşorării crizei agrare de supraproducţie a fost numită de economiştii americani „regularizare" şi chiar „planificare" a economiei agrare.

Cu toate aceste măsuri luate împotriva crizei, după planul „regularizării" economiei agrare, producţia agrară nu a scăzut. Aceasta deoarece marii fermieri din S.U.A. se bucură de sprijinul statului care le acordă subvenţii. Ei au continuat să facă investiţii noi, sporindu-şi producţia.

Ca urmare a supraproducţiei, preţul de cumpărare al multor produse agricole a scăzut considerabil. Nivelul general al scăderii preţurilor de cumpărare pe întreaga producţie agricolă în această perioadă este de 18,3 la sută. Preţurile mărfurilor industriale însă nu numai că nu au scăzut, dar s-au urcat la anumite mărfuri, iar diferenţa între preţurile industriale şi agrare creşte din an în an. Din 1947 şi pînă în 1957, venitul net al fermierilor a scăzut datorită acestui fapt cu aproape 30 la sută.

Scăderea veniturilor atinge înainte de toate pe micii fermieri, care, ca urmare sărăcesc şi-şi părăsesc fermele. Numai în anii 1950—1955 numărul fermelor din America s-a redus cu 600.000 ceea ce reprezintă 12 la sută din totalul lor. In ultimii 15 ani, din 5.858.000 ferme au fost lichidate 1.315.000, adică peste 24 la sută. Fermele lichidate în perioada aceasta cuprind o populaţie de 8.657.000 oameni.

In 1957 numărul fermierilor din America s-a micşorat cu încă 113.000.

Căutînd căi noi de stăvilire a supraproducţiei şi crizei agrare, preşedintele Eisenhower a propus Congresului la începutul anului 1956, aşa zisul program al „Băncii pămîntului".

In mai 1956 Congresul a elaborat o nouă lege privind economia agrară în care a fost inclus aproape în întregime programul „Băncii pămîntului". In prima parte a programului se prevede reducerea cu 20 la sută în termen de un an a suprafeţelor cultivate cu grîu, porumb, orez, bumbac şi unele soiuri de tutun.

In partea a doua a programului („Rezerve pentru conservare") se prevede de asemenea reducerea suprafeţelor însămînţate pe o perioadă mai lungă — de la 3 la 10 ani şi în cazurile de împăduriri de la 10 la 15 ani.

In îndeplinirea programului „Băncii pămîntului", în 1957 au fost scoase din producţie pentru un an 8.600.000 hectare, prevăzîndu-se pentru o perioadă mai îndepărtată să fie părăsite 26.000.000 hectare de pămînt arabil.

Adîncirea crizei agrare a fost recunoscută şi în expunerea preşedintelui Eisenhower, făcută în faţa Congresului în ianuarie 1958, în care, printre altele se spune că „controlul asupra suprafeţelor însămînţate n-a putut asigura producţia prevăzută".

In acest document este exprimată teama cercurilor conducătoare din S.U.A., în ceea ce priveşte supraproducţia. Aplicarea programului „Băncii pămîntului" n-a contribuit la ameliorarea crizei agrare. Centrul greutăţii programului a apăsat în special asupra celei de a doua părţi a lui, prin care fermierii sînt obligaţi să-şi părăsească pămînturile pe un termen mai lung.

Un mare număr de mici gospodării ţărăneşti au fost lichidate.

In acest fel, măsurile luate împotriva crizei de către guvernul american s-au dovedit a fi un instrument de îngrădire şi lichidare a micilor fermieri.

Odată cu măsurile luate pentru îngrădirea producţiei agrare, guvernul american a înăsprit dumping-ul mărfurilor agrare. In 1956—1957 aproape toată cantitatea de porumb exportat de S.U.A. se vindea pe piaţa internaţională după programul special al dumpingului. In acelaşi fel au fost vîndute aproape 60 la sută din furajele exportate.

Politica Americii în domeniul exportului produselor agrare a fost supusă unei aspre critici din partea concurenţilor S.U.A. Nu odată în presa canadiană au apărut ştiri prin care se protesta împotriva metodelor necinstite ale monopoliştilor americani.

In decembrie 1957 politica de export americană a fost puternic criticată în sesiunea Organizaţiei universale a economiei agrare şi alimentaţiei (F.A.O.).

Cu toate protestele şi criticile aduse, monopoliştii americani îşi urmează nesinchisiţi calea aleasă. Din această pricină ideea „pieţei comune" şi aşa zisa „zonă a comerţului liber" cu mărfuri agricole întîmpină o serioasă împotrivire din partea unor ţări ca, Anglia, Germania occidentală şi altele.

Acestea sînt urmările crizei agrare din S.U.A. Propaganda reacţionară americană se căzneşte să ascundă adevărul asupra situaţiei economiei agrare din ţară. Ori cît ar ascunde însă adevărul, el iese la suprafaţă. Cu toate măsurile luate „împotriva crizei", supraproducţia economiei agrare creşte, criza agrară se adînceşte.

GH. DINU

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii, nr. 1, Bucureşti, telefon 17.60.10 Tiparul Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii „I. V. Stalin".